

Vem har sänt dig? sid 2

Kyrkpressen

P2B

Torsdag 4.8.2011 • nr 31 • Lösnummer 1,10 €

Den finska progrockens fader

Jukka Tolonen

fann psalmen i sina celler

12

Johan Sandberg

Kyrkan på bostadsmässan:

Husbygge belastar relationen

sid 11

Så hjälper vi Östafrika

sid 6

Katastrofberedskap

Bättre planer behövs

sid 5

Världens bästa skribaläger sid 16

Kyrkoåret

to 25	kp 47	sö 28	1:a sö i advent
to 2	kp 48	sö 5 mån 6	2:a sö i advent Självständighetsdagen
to 9	kp 49	sö 12	3:e sö i advent
to 16	kp 50	sö 19	4:e sö i advent
on 22	kp 51-52	fr 24 lör 25 sö 26	Julaftonen Juldagen Stefanidagen
on 5	kp 1	lör 1 sö 2	Nyårsdagen 2:a sö efter jul
on 5	kp 1	lör 6 sö 9	Trettondagen 1:a sö efter trettondagen
to 13	kp 2	sö 16	2:a sö efter trettondagen
to 20	kp 3	sö 23	3:e sö efter trettondagen
to 27	kp 4	sö 30	4:e sö efter trettondagen
to 3	kp 5	sö 6	Kyndelsmässodagen
to 10	kp 6	sö 13	6:e sö efter trettondagen
to 17	kp 7	sö 20	3:e sö före fastan
to 24	kp 8	sö 27	2:a sö före fastan
to 3	kp 9	sö 6	Fastlagsöndagen
to 10	kp 10	sö 13	1:a sö i fastan
to 17	kp 11	sö 20	2:a sö i fastan
to 24	kp 12	sö 27	Marie bebådelsedag
to 31	kp 13	sö 3	4:e sö i fastan
to 7	kp 14	sö 10	5:e sö i fastan
to 14	kp 15	sö 17	Palmsöndagen
on 20	kp 16-17	fr 22 sö 24 mån 25	Långfredagen Påskdagen Annan dag påsk
to 5	kp 18	sö 8	2:a sö efter påsk
to 12	kp 19	sö 15	3:e sö efter påsk
to 19	kp 20	sö 22	4:e sö efter påsk
to 26	kp 21	sö 29	5:e sö efter påsk
on 1	kp 22	lör 2 sö 5	Kristi himmelfärdsdag 6:e sö efter påsk
to 9	kp 23	sö 12	Pingstdagen
to 16	kp 24	sö 19	Treenighetssöndagen
on 22	kp 25-26	lör 25 sö 26 sö 3	Midsommardagen 2:a sö efter pingst 3:e sö efter pingst
to 7	kp 27	sö 10	4:e sö efter pingst
to 14	kp 28	sö 17	5:e sö efter pingst
to 21	kp 29-30	sö 24 sö 31	Apostladagen 7:e sö efter pingst
to 4	kp 31	sö 7	Kristi förklarings dag
to 11	kp 32	sö 14	9:e sö efter pingst
to 18	kp 33	sö 21	10:e sö efter pingst
to 25	kp 34	sö 28	11:e sö efter pingst
to 1	kp 35	sö 4	12:e sö efter pingst
to 8	kp 36	sö 11	13:e sö efter pingst
to 15	kp 37	sö 18	14:e sö efter pingst
to 22	kp 38	sö 25	15:e sö efter pingst
to 29	kp 39	sö 2	Mikaëlidagen
to 6	kp 40	sö 9	17:e sö efter pingst
to 13	kp 41	sö 16	18:e sö efter pingst
to 20	kp 42	sö 23	19:e sö efter pingst
to 27	kp 43	sö 30	20:e sö efter pingst
to 3	kp 44	lör 5 sö 6	Alla helgons dag 21:a sö efter pingst
to 10	kp 45	sö 13	Uppbrottets söndag
to 17	kp 46	sö 20	Domsöndagen

Ordet från himlen

Den kända texten om Mose vid den brinnande busken är en av de mest centrala i Gamla testamentet. I stället för att likt Mose grubbla över hur busken inte brann upp ska vi stanna inför det som Gud här säger om sig själv.

Mose får uppdraget att föra Israel ut ur Egypten. Nu undrar han vem han ska hälsa ifrån när han kommer och säger att Gud har skickat honom. Gud svarar: "Jag är den Jag Är." Säg så här: "Jag Är har sänt mig till er ... HERREN ... har sänt mig till er."

Det finns ett språkligt sammanhang mellan den hebreiska verbformen JAG ÄR och de fyra hebreiska konsonanterna JHVH, som kunde översättas HAN ÄR.

Nu ska vi inte gå in på frågan hur det hebreiska ordet JHVH ska uttalas, judarna hyser sådan respekt för Guds namn av rädsla för att missbruka det att de alltid omskriver det, ofta läser de Adonai – ett annat hebreiskt ord som betyder herre.

För att markera det heliga gudsnamnet Jahve (JHVH) återgav man det i många översättningar med versaler. Så gjorde Luther och många stora internationella översättningar, också i vår svenska Bibel från 1917 och i Svenska Folkbibeln, men tyvärr inte i Bibel 2000.

Den förkristna grekiska Septuaginta översätter här "Jag är den varande, den som är" och återger sedan namnet JHVH med Kyrios (det grekiska ordet som betyder Herre).

Luther har i något sammanhang sagt att när vi i

7.8.2011

Vi firar Kristi förklarings dag. Temat är "Kristus förhårligad".

Läs din Bibel

To 4.8 Matt 7:24 - 29, Matt 18:1 - 6.
Fr 5.8 Matt 8:1 - 4, Joh 19:31 - 37
Lö 6.8 Matt 8:5 - 13, Upp 3:1 - 6
Sö 7.8 2 Mos 3:9 - 15, Upp 1:9 - 18, Mark 9:2 - 8
Mån 8.8 2 Krön 30:13 - 22, Matt 8:14 - 17
Ti 9.8 Matt 8:18 - 22, Matt 22:1 - 14
On 10.8 Sak 8:9 - 17, Matt 8:23 - 27
To 11.8 Matt 8:28 - 34, 1 Kor 10:16 - 17.

Psalmsförslag

121, 122, 322:3-4, 120, 222 (N), 288:8-9.
Psalmerna är valda av Tor Lindgård.

Dagens bön

Allsmäktige Gud.

På det heliga berget lät du lärjungarna se Jesu härlighet för att de skulle lyssna till honom. Ge oss det liv som din Son har uppenbarat och lät oss med honom få del i din härlighet. Genom vår Herre, Jesus Kristus.

Mera om helgen

Den kristna kyrkan har från första stund sett Kristi liv, död och uppståndelse som uppfyllelsen av Gamla testamentets löften. På förklaringsberget fanns Moses på plats som den gammaltestamentliga lagens representant och Elia som representant för profeterna. Tillsammans med apostlarna fick de en bekräftelse på Kristi gudomlighet vid detta tillfälle som samtidigt innebar en vändpunkt i Jesu liv på jorden.

Söndagens liturgiska färg är vit och på altaret står fyra ljus. Under veckan är den liturgiska färgen grön. Rikskollekten går till Kyrkans utlandshjälp.

stock-exchange

Gamla testamentet möter namnet HERREN handlar det ofta om Herren Kristus före hans människoblivande.

När Nya testamentet talar om Jesus kallas han ofta i den grekiska grundtexten Kyrios. Redan det är ju en skandal för de grekiska-

lande judarna på Jesu tid. Men ännu värre blir det när Jesus i några sammanhang talar om sig själv som Jag Är. Se till exempel Joh 8:24, 28,

58. Den sistnämnda versen visar hur judarna reagerade på vad de uppfattade som hädelse, att en människa använde Gudsnamnet om sig själv. De ville stena Jesus till döds för att han sade: "Jag Är före Abraham blev till" – en helt vansinnig språklig konstruktion! Men så står det i grundtexten!

Den urkristna trosbekännelsen lyder Kyrios Kristus (Herren Kristus) – se till exempel 1 Kor 12:3, Fil 2:11. Där för gick martyrerne hellre i döden än att böja sig för kravet att kalla kejsaren Kyrios.

Och nu kommer vi till frågorna: Var det verkliga Kristus själv som mötte Mose vid busken? Var det verkliga Kristus själv som gick med folket under ökenvandringen, vilket Paulus påstår (1 Kor 10). Om det var så, vilket texterna tyder på, då är Jesus Kristus den som kan tala med Guds egen auktoritet när han undervisar. Då är vår evighet beroende av att vi följer det ord som Fadern yttrade från himlen till dem som var med Jesus på förklaringsberget: "Denne är min Son, den Älskade. Lyssna till honom!" (Mark 9:7).

Stig-Olof Fernström är pensionerad präst

Toner till vitt

Kristi förklarings dag – vad betyder den ur kantorns synvinkel?

För det första är det ju en "vit söndag" efter den långa raden av "gröna dagar" vi haft sedan pingsten (jo, jag vet, Petri och Pauli dag för två veckor sedan hade den liturgiska färgen röd, men ändå ...). Det här ger ju oss en möjlighet att eventuellt lägga till en liten mixtur eller alikvot här och där utö-

ver det vanliga och låta orgeln låta litet festligare. Det litet svårare postludiet som kantorn har övat på under sommardagarna kommer kanske till sin rätt just denna dag.

Förklaringsdagens psalmer är tre till antalet, av vilka de två senare är av svenskt ursprung med inte alltför lätta och för psalmboken dessutom unika melodier. Den första, psalm

120, *På berget i förklarar sken stod Jesus bland de sina*, är däremot sångbar och kan väljas som dagens psalm eller delad så att de tre första stroforna sjungs som ingångspsalm och de två sista som slutpsalm. Finns det en "stödtrupp", en del av en kör eller dylikt, kan man också gärna försöka sig på psalm 122, *Sorlet har dött*. Den har en fin text och är inte omöjlig att sjunga.

För psalmer utöver dessa tre kan man tänka på evangeliets slutord "De lyfte blicken och då såg de ingen utom Jesus". Detta kan vara nyckeln till flera fina psalmer som ingångspsalmen *Kristus är världens ljus* (53), nattvardspsalmen *Du öppnar, o evige Fader, i Kristus din famn* (224) eller kollektpsalmen *Halleluja, sjung om Jesus* (303).

Svante Forsman är kantor i Sjundeå svenska församling

Helgens texter

Första läsningen

2 Mos 3:9 - 15 enligt Svenska Folkbibeln:

Och se, ropet från Israels barn har kommit upp till mig, och jag har också sett hur egyptierna förtrycker dem. Gå nu! Jag skall sända dig till farao, och du skall föra mitt folk, Israels barn, ut ur Egypten." Men Mose sade till Gud: "Vem är jag, att jag skulle gå till farao och att jag skulle föra

Israels barn ut ur Egypten?" Han svarade: "Jag är med dig. Och detta skall för dig vara tecknet på att det är jag som har sänt dig: När du har fört folket ut ur Egypten, skall ni hålla gudstjänst på detta berg." Då sade Mose till Gud: "När jag kommer till Israels barn och säger till dem: Era fäders Gud har sänt mig till er, och de frågar mig: Vad är hans namn? vad skall jag då svara dem?" Gud sade till Mose: "Jag är den Jag Är." Och han sade vidare: "Så skall du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er." Och Gud sade ytterligare till Mose: "Så skall du säga till Israels barn: HERREN, era fäders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud

och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Detta skall vara mitt namn för evigt och så skall man kalla mig från släkte till släkte.

Andra läsningen

Upp 1:9 - 18

Evangelium

Mark 9:2 - 8

Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades

han inför dem: hans kläder blev skinnande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: "Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia." Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: "Detta är min älskade son. Lyssna till honom." Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

Mikko Lampikoski

”Jag är tacksam och litar på framtiden.”

- Assessor, pensionerad polisinspektör.
- Gift med Elisabeth. Två vuxna barn, Annika och Henrik.
- Kopplar av med dragspelsmusik.

Text och foto:
Nina Österholm

Också efter katastrofer finns det hopp. De bästa dagarna är ännu på kommande.

Mikko Lampikoski har tjänat nästan hela livet inom polisväsendet. Från fält-, utrednings- och ledningsarbete till de sista tjugo åren som specialist och polisinspektör vid inrikesministeriets polisavdelning.

– Att arbeta med våld ger förstås negativa associationer men det är väldigt positivt att få hjälpa människor ut ur våldet.

Han tycker det är fint att finländarna litar på polisen och det ökar också tryggheten i arbetet.

– Ingen yrkesgrupp klarar sig ensam, förtroende och samarbete är viktigt. Därför var det så obehagligt att gärningsmannen i Norgedramat var utklädd till polis.

Människovänlig verksamhet

Mikko Lampikoski lade uniformen på hyllan för ett och ett halvt år sedan. Särskilt stödandet av kvinnor, barn och äldre som utsatts för våld eller andra brott ligger honom varmt om hjärtat och efter 43 år i tjänst fortsätter han arbeta för brotts- och våldsoffer på frivillig basis trots att han numera är pensionär.

– Lågtröskelverksamhet genom olika frivilliga nätverk och organisationer är också ”människovänligt”. Man behöver inte strama upp sig inför myndigheterna och hjälpen når fram effektivt.

I själva situationen, när ett brott ännu hänger i luften, är det svårt för offret att ta emot stöd eller information. När det gått några dagar skulle det däremot vara väldigt bra ifall någon ringde upp och frågade hur det känns.

– Vi borde följa upp varandra mera och tala om våldet.

När en människa utsatts för ett våldsbrott går hon igenom förloppet gång på gång. Det naturliga är att man i något skede också ifrågasätter sin egen roll i skeendet. Var det rent av mitt eget fel?

– Vem som helst kan falla offer för ett brott men det finns inga skäl att skuldbelägga sig själv på grund av andras beteende. Våld är aldrig berättigat och därmed aldrig offrets eget fel. Det finns inget godtagbart skäl att bruka våld mot en annan människa. Det här borde vara helt självklart för alla, från barnsben mäs-

Genom hela karriären inom polisen har Mikko Lampikoski kopplat av med dragspelsmusik. Trots att den finska mentaliteten, liksom musiken, ibland bjuder på vemod så ser han hoppfullt på framtiden. Nyckeln ligger i att sätta ord på våldet.

Hoppet i finsk tango

te vi göra klart att våld inte är ett alternativ.

Det görs också mycket förebyggande arbete för att förhindra brott och stödja brottsoffer men enligt Mikko Lampikoski kunde vi satsa mera på gräsrotterna.

– Finskt föreningsarbete är i en klass för sig och vi borde satsa och utveckla det ännu längre.

Han tycker också att vi kunde uppmärksamma de människor som jobbar frivilligt lite mera.

– Den stora helheten består av det små gärningarna. Ingen kan hjälpa alla men små insatser varje dag ger resultat.

Omåttligt lidande

Samtidigt är statistiken dystert och antalet våldsdåd ökar i Finland. Det här året förutspås ge särskilt sorgliga siffror.

– Det lidande som våldet förorsakar i Finland kan aldrig mätas. Helt krasst ekonomiskt blir det däremot väldigt dyrt för samhället med en hel massa människor som inte fungerar som de ska på grund av

hot om våld i vardagen. Om vi vill spara resurser så borde vi satsa mera pengar på våldsförebyggande arbete.

Att antalet registrerade våldsdåd ökar just nu beror också delvis på att lindrig misshandel sedan årsskiftet

ningsmannen till svars.

– Det är bra. En anmälning är alltid en chans att bli av med våldet. Dold kriminalitet kommer fram i dagsljuset och offren kan få hjälp.

Också för gärningsmannen är det i regel skönt att få saken uppredd och brottet sonat.

– Förlikning är i regel den bästa lösningen eftersom gärningsmannen får ersätta skadorna och arbeta bort sin skuld. De som ärligt vill bryta en våldsspiral i sitt liv borde också få mera hjälp. De flesta vill ändå bli kvitt sitt våldsamma beteende.

– Vår mentalitet verkar vara lite mer inåtvänd. Vi är inte särskilt öppna och många frigör sig med hjälp av alkohol. Påverkade försöker vi sedan reda upp saker och ting och då går det på tok.

Enligt Mikko Lampikoski finns det ändå hopp, alla kan hjälpa till med att be-

– Det är bra. En anmälning är alltid en chans att bli av med våldet. Dold kriminalitet kommer fram i dagsljuset och offren kan få hjälp.

Också för gärningsmannen är det i regel skönt att få saken uppredd och brottet sonat.

– Förlikning är i regel den bästa lösningen eftersom gärningsmannen får ersätta skadorna och arbeta bort sin skuld. De som ärligt vill bryta en våldsspiral i sitt liv borde också få mera hjälp. De flesta vill ändå bli kvitt sitt våldsamma beteende.

– Jag tror att det beror mycket på hur du själv vänder dina erfarenheter. Visst finns det mycket i livet som vi inte kan förstå varför det händer och det är lätt att bli bitter. Men ska en enskild händelse få stjälpa ett helt liv?

– Jag tror att det beror mycket på hur du själv vänder dina erfarenheter. Visst finns det mycket i livet som vi inte kan förstå varför det händer och det är lätt att bli bitter. Men ska en enskild händelse få stjälpa ett helt liv?

Han menar att vi måste försöka se det goda - trots allt - och prioritera det.

– Det är fint om vi kan lära oss något av livet, sakta utbildas i att leva.

Också efter katastrofer finns det hopp.

– Jag har alltid tänkt att

det är bra dagar nu, men det kommer ännu bättre. Våren är alltid ett lika levande exempel på hur allt det döda plötsligt föds på nytt. Molnen skingras med tiden och det finns alltid ljus igen. Det finns hopp i uppståndelsen.

– Klart att man ska se efter sin plånbok och låsa sin ytterdörr men rädd behöver man inte vara. Det går också alltid att kontakta myndigheterna ifall man känner sig osäker. Någon jourar alltid.

Det finns också många olika hjälptelefoner som man kan ringa om man behöver hjälp, råd eller stöd.

– Fördelen med att ringa en specifik hjälptelefon är att de som svarar i regel är experter som känner till situationen och förstår problematiken. Det lönar sig aldrig att ruva i ensamhet på sin situation.

– Det är fint om vi kan lära oss något av livet, sakta utbildas i att leva.

Också efter katastrofer finns det hopp.

– Jag har alltid tänkt att

Mot en monokultur

Rolf af Hällström

I rapporterna från Jokela och Kauhajoki utpekades internet som den största enskilda orsaken till skolskjutningarna. Utan möjligheten till kontakt med andra extremt tänkande skulle unga män aldrig få det tankestöd som behövs för "going postal" – det fenomen som unga mäns massmord på oskyldiga uppkallats efter de första skjutningarna som inträffade på det amerikanska postverket.

Det sägs ibland att om biltrafiken skulle uppfinnas nu skulle den förbjudas på grund av sina skadeverkningar. I praktiken tolererar vårt finländska samhälle fyra hundra dödsoffer i trafiken per år – för nyttans skull. Att internettrafiken också kan vara fatal är svårare att acceptera.

När statsminister Jens Stoltenberg säger att Norge och det öppna samhället aldrig kommer att ge efter för våldet säger han samtidigt att det kommer att kosta blod och tårar också i framtiden. "Going postal"-syndromet drabbar blint som en tsunami men är lyckligtvis lika sällsynt.

Det som inte kostar blod är att erkänna att en hel del av den ökande hatretoriken i samhället hade kunnat undvikas om inte tidningshusen trots att anonyma kommentarer på nätet var en nödvändighet på grund av konkurrensen från nätmedier.

Att massmördaren i Norge skrivit ett manifest gör det extra lockande att ge honom en politisk hemvist. Det mesta i manifestet är hämtat från den nätdebatt som handlar om en växande nationalism och invandrarkritik och som miljoner

Jan Lindström

europiska röstare gett sitt stöd.

Trots att det handlar om nationalism och EU-kritik accepterar de samtidigt tanken på gemensamma europeiska värden. Vad det är som binder ihop allt från laestadianska predikanter i Gällivare till sicilianska mafioson i Palermo förblir ottydligt tills man betraktar värdena mot en förment muslimsk bakgrund. I den norska terroristens manifest talas det om kristna värderingar men uttryckligen inte i religiös utan enbart i kulturell mening.

Den norska gärningsmannen påminner själv mest om muslimska jihadister som utan skrupler men av ideologiska skäl bombar ihjäl sitt eget folk.

Samtidigt får vi vara tacksamma över att han trots tio års målmedvetet arbete och fem tusen Facebookvänner inte hittat några västerländska antijihadister att ansluta sig till

utan tvingats agera helt på egen hand.

Det är inte svårt att ställa invandrarkritikerna till svars. Samtidigt skulle det vara viktigt att definiera vad vi menar med det multikulturella samhället där invandrare känner sig hemma?

Kanada brukar tas som ett positivt exempel. Men landet är noggrant med att ta emot enbart invandrare som kan vara en ekonomisk tillgång för landet. Man kan också fråga sig om ursprungsbefolkningen i sina reservat delar den nuvarande majoritetsbefolkningens åsikt.

För några år sedan betydde multikulturalitet hos oss att skolorna skulle tona ner eller eliminera de kristna religiösa traditionerna, i akt och mening att inte irritera muslimska invandrare. Förra minoritetsombudsmannen ville förbjuda kristna morgonandakter i

radion eftersom muslimer inte hade något motsvarande. Ingendera kravet ställdes av muslimer.

I vårt land har vi ett system för religionsundervisning som fyller alla krav på mänskliga rättigheter. Religion är definitivt en viktig komponent i muslimsk kultur.

Fören muslimskungdom är skolans religionsundervisning det enda stället där han eller hon så att säga på muslimska villkor med en kompetent lärare kan diskutera vad det vill säga att vara muslim i vårt land. Det är en form av positiv multikulturalism i praktiken.

Men en majoritet av våra grundskolrektorerna säger att systemet är för dyrt och vill ersätta det med en gemensam faktaundervisning i religion.

Den västerländska monokulturens röster hörs från många håll.

offentlig press.

I Kyrkpressen den 9 juni kunde vi läsa att man till och med i stiftsfullmäktige tog upp initiativ om att ge rum för teologer att prästeviga sig trots att de motsätter sig samarbete med kvinnliga präster. Det är beklämmande att Borgå stift förfaller till en så låg ansvarsnivå för kyrkan och att det tar upp ett ärende som innebär obstruktion mot domstolsprejudikat och som föraktar mänskliga rättigheter. Vi får hoppas att de nya ombud som nästa gång väljs för kyrkomötet och stiftsfullmäktige kommer att uppvisa en större ansvarskänsla för vår kyrka och dess framtida utmaningar.

Bo Holmberg

Opinion

Uteslutet med nej till samarbete

Inom pressen har åter en gång förts debatt om de kvinnliga prästernas ställning och om problemen gällande kyrkligt anställda samarbetsförmåga. I Kyrkpressen den 7 juli kunde vi läsa att Högsta förvaltningsdomstolen har förkastat överklagan av två kyrkligt anställda som avskedats på grund av att de obstruerat med samarbetsvägran med kvinnliga präster. Detta innebär att vi inte endast har prejudicerande domar då det gäller samarbetsvägran utan nu har vi även prejudikat på att alla anställda inom kyrkan bör ha förmåga att samarbeta med kvinnliga präster.

Då de högsta rättsinstanserna gett sådana beslut betyder det även att alla

framtida ärenden av samma slag avslutas på samma sätt. Vår lutherska folkkyrka är en del av den offentliga sektorn och kyrkolagen fastställs av riksdagen. Samtidigt har de makulerat den så kallade kyrkliga samarbetsklausulen som en del kvinnoprester står för och som ansågs möjliggöra att få tjänstgöra som präst utan att samarbeta med kvinnliga kolleger. Grundlagen står över alla andra lagar och rättsväsendet har beslutat att samarbetsvägran strider mot grundlagen, mot de människorättskonventioner som Finland förbundit sig till och som getts grundlagsstatus och mot övrig lagstiftning. Därtill har rättsväsendet

ansett att samtliga kyrkoherdar på förhand bör se till att de anställda i församlingarna förmår samarbeta i alla tjänstesituationer och kyrkoherdarna begär tjänstefel om de inte ser till detta. Därför är man mycket förvånad över att enbart tre stift entydigt sett till denna lagförpliktelse och som kyrklig förtroendemannan inom Borgå stift är jag mycket bekymrad för att detta stift inte tagit några resoluta tag för att reda upp läget. Det finns många präster som inte samarbetar med kvinnliga präster och därtill finns det sådana som uppmanar till samarbetsvägran även i offentligheten, som känt är det även lagstridigt att uppmana till lagbrott i offentligheten som till exempel i

Inkast

Rune Lindblom

är biker-pastor och missionär på semester

Att flyta med i livet

Vi är lustiga med frun. Inför större beslut är vi båda lika hysteriskt nervösa. Jag är nervös före beslutet, och hon efter. Besluten vi vågar ta blir bra, men livet blir så rysligt svårt att leva när varje stort beslut kräver så mycket emotionell energi. Därtill verkar besluten hos oss för tillfället bara vara av storleksklassen "i vilken världsdelen ska vi bo nästa år?"

Livet skulle vara så mycket enklare om jag inte skulle ta allt så grundligt eller vara så rädd för att misslyckas. Livet går förbi medan jag ängsligt tittar på och undrar om jag skulle våga kasta mig in i det. Till sist kommer jag att stå där med min största skräck, att jag aldrig vågade leva och att det är för sent. I sommar gick nästan hela semestern åt till att grubbla över ett enda bilköp.

Hur ska jag träna bort det detta? Var ska min hjälp finnas?

Mitt i den här verkligheten står jag i dag i det iskalla vattnet och håller dottern som modigt försöker flyta med armarna och benen utbredda som ett stort X, och jag funderar: Hur kan någon någonsin lära sig simma?

Det gäller att ha respekt för djupet, förstå att prova sina gränser på rätt ställe och omdöme att förstå var det stället är. Det gäller att öva in tekniken men också då känna sina gränser och sin ork. Hur kan och vågar någon någonsin börja?

Att lära sig är att våga kasta sig in i något. Våga bli våt. Våga möta det på riktigt farliga. Våga få sina kallsupar. Våga lita på att han som står och håller i mig nog kommit att rädda mig, att han bär upp mig och att han älskar mig.

Såklart att jag håller i henne, men dottern måste ändå öva sig i tillit och tro för att våga.

Utän ett härligt samspel fullt av tvekan blickar och varma leenden blir det här inget annat än en ensam kamp i det kalla vattnet. Tillsammans övervinner vi det. Ett flyt, ett glid och ett simtag i sänder.

Jag anar att det finns något också för mig att lära mig här.

Kyrkpressen

tfn (09) 612 615 49 • redaktionen@kyrkpressen.fi

Chefredaktör och ansv. utgivare

May Wikström
tfn (09) 612 615 33, 040 153 0313
chefred@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors

Mannerheimvägen 16 A 9
00100 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138
e-post redaktionen@kyrkpressen.fi
Bank Sampo 800012-00105840

Redaktion i Österbotten

Norrmalmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Utges av Fontana Media Ab

Redaktörer

(e-post namn@kyrkpressen.fi)

Rolf af Hällström,

tfn (09) 612 615 53

Christa Mickelsson,

tfn (09) 612 615 57

Johan Sandberg (Österbotten),

gsm 050 585 6460

Sofia Torvalds, tfn (09) 612 615 54

Marina Wiik, tfn (09) 612 615 52

Nina Österholm, tfn (09) 612 615 51

Webbredaktör

webred@kyrkpressen.fi

Layout

Christian Aarnio

Tryckt hos KSF Media Ab,

Vanda 2011

Annonsinfo Annonsredaktör Marianne Tanttinen, tfn (09) 612 615 50, annons@kyrkpressen.fi. Pris 2,05 €/spmm (sv 1,65 €/spmm). Radannonser 4,50 €/rad inkl. moms. Familjeannonser 1 €/spmm inkl. moms. Moms 22 % tillkommer på övriga priser. Kyrkpressen utkommer normalt på torsdag och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före. Se mediekortet på www.kyrkpressen.fi för mera detaljer.

Annonsförsäljning (e-post namn@kyrkpressen.fi)

Tom Kytöpuuro, gsm 041 447 5725

Björn Sten, gsm 0400 012 390

Leif Westerling, gsm 050 329 4444, fax (09) 278 4138

Jonny Åstrand, tfn (06) 347 0608, gsm 0500 924 528, fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar tfn (09) 612 615 50, fax (09) 278 4138, prenumeration@kyrkpressen.fi. Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss. Prenumerationspriser Finland & Norden 58,50 € (halvår 35 €). Utlandet 71,50 €.

Höga förväntningar på kyrkan i krissituationer

Församlingen behöver beredskapsplan

Nina Österholm

Vid storolyckor likt den i Norge förväntas kyrkan delta i krisarbetet. Är kyrkan beredd?

Det är vanligen det kommunala räddningsverket som leder krisarbetet vid storolyckor men både statsmakten och mediasamhället förväntar sig att kyrkan är med i krisarbetet i samband med storolyckor i samhället.

– Men kommunernas krisplaner är inte alltid uppdaterade och man glömmer ibland bort att församlingarna också har en roll i arbetet, säger **Tua Sandell** som är stiftssekreterare för diakoni.

Det har hänt att kyrkoherden själv fått traska till kommunhuset för att anmäla församlingens möjligheter att hjälpa till efter skolskjutningar.

– Det är förstås bättre att ha en färdig plan för hur krisarbetet ska fungera så att man inte i stunden behöver fundera över vem man ska ringa och hur man ska lägga upp det hela.

Snabba ryck förväntas
Kyrkans uppgift i kris är att "stärka den mentala kristaligheten hos befolkningen".

– Fastän vi inte förstår varför onda saker händer så kan vi stå tillsammans som människor och försöka förmedla tro och mening. Också församlingarna själva borde ha egna beredskapsplaner att följa i kris, säger Sandell.

Till hennes uppgifter hör bland annat att informera

Lehtikuva / AP Photo/Seattlepi.com, Joshua Trullio

Ljuständning, minnesstunder och andakter blir allt viktigare riter för sorg och många söker sig till kyrkan när de stora existentiella frågorna väcks i samband med livskriser och storolyckor.

Församlingens trygghetsplaner

1. Beredskapsplan för storolyckor på församlingens område. Planen säger vem som har ansvar för vad. I planen finns också en skiss över krissamarbetet med kommunen, räddningsverket och Domkapitlet.
2. Säkerhetsplan för verksamhet som läger och utflykter. Mera information finns på www.sacrista.fi.
3. Räddningsplan för byggnader där verksamhet bedrivs.

och hjälpa församlingarna att bygga upp beredskap för olika former av kriser.

– Folk förväntar sig att kyrkan agerar snabbt. Det ska annonseras ut att kyrkan är öppen och var man kan träffa en präst. Väldigt fort kommer kritiken: var fanns kyrkan när den behövdes som mest?

Har man en plan är det också mycket lättare att be-

vara lugnet i situationen.

– Vi hoppas ju att planerna aldrig ska behövas och litar på att allt finns i Guds hand. Ändå tror jag att det är bra att förbereda sig.

Men kommer det folk till kyrkan i samband med kriser trots att gudstjänstbesöken till vardags är få?

– Ja, det finns fortfarande ett starkt behov av ritualer, till och med starkare än

förut. Det var till exempel mycket ovanligare att man lade ner ljus vid väggkanten för 20–30 år sedan. Särskilt om barn och unga är drabbade känner många sig berörda.

Vad är det kyrkans personal gör på platsen?

– När flygen med överlevande från tsunamin i Thailand landade så var en av kyrkans krisgrupper på plats på fältet. De lade en filt om axlarna på dem som skulle byta flyg och gick en stund bredvid dem. Det är sällan väldigt dramatiska handlingar men ändå viktiga.

Hur är det med beredskapsplanerna inom Borgå stift?

– Det skulle gärna få finnas flera planer.

Norska gärningsmannen mer politisk än religiös

– Jag hoppas att händelserna i Norge ska få folk att vakna till och att det här är en väckarklocka för dem som fört en invandrarfientlig propaganda, säger biskop **Björn Vikström** om katastrofen i Norge i en intervju för Österbottens tidning.

Vikström kommenterar också det faktum att gärningsmannen i Finland har karakteriserats som en kristen fundamentalist.

– I Sverige och Norge anses den kristna profileringen inte lika viktig. Där kommer det tydligare fram att han är anti-islam.

I gärningsmannens värld betyder kristen att man är emot islam och invandrare.

– Jag uppfattar det mer som politik från gärningsmannens sida trots att han är emot islam. Han är emot det politiska och demokratiska system våra nordiska länder bygger på. Han är emot ett multikulturellt samhälle. Han längtar tillbaka till enhetssamhället där alla har samma hudfärg och tro. Jag tror det var därför han begick terrordådet, säger Vikström till ÖT. (NÖ)

Biskop Vikström spekulerar om Breiviks motiv i ÖT.

Gammalaestadianerna bygger nytt i Vasa

Gammalaestadianerna i Vasanejden bygger ett nytt samlingshus i Korsnäståget i Vasa.

Bygget beräknas stå klart till årsskiftet och totalkostnaderna uppgår till cirka 1,9 miljoner, rapporterar Österbottens Tidning.

– Det blir ett modernt och mångsidigt hus. Bland annat ska vi ha videokanoner monterade i taket till samlingshallen, säger **Tapio Majuri** till ÖT.

Majuri är medlem i Vasanejdens fridsförening och elplanerare för bygget. Själva byggarbetet köps in men föreningen inreder huset med talkraft. Huset ska ha plats för kring 300 personer.

Vasanejdens fridsförening samlar gammalaestadianerna i Vasa, Korsholm, Laihela och Lillkyro. Föreningens officiella namn är Vaasan Seudun Rauhaniyhdistys, och är inte samma sak som Vasa fridsförening. (MW)

Majoriteten godkänner eutanasi vid svår sjukdom

Mer än sju av tio finländare skulle tillåta dödshjälp om de var oåterkalleligt sjuka och hade stora smärtor, rapporterar bilagan Sunnuntaisuomalainen, som ges ut av tidningar i mellersta Finland.

Enligt enkäten, som utfördes av Taloustutkimus och besvarades av 1 200 finländare, skulle bara en av tio tacka nej till eutanasi. Unga är en aning mer positivt inställda än äldre.

Olli-Pekka Ryynänen, professor i allmän medicin vid östra Finlands universitet, anser ändå att Finland inte ännu är redo att göra eutanasi lagligt. Ryynänen gissar i en intervju för Savon Sanomat att förändringen kan bli aktuell tidigast på 2020-talet efter att olika EU-länder antagit någon form av den holländska modellen.

Eutanasi är lagligt i Nederländerna, Belgien och Schweiz. (MW)

Matutdelning behövs också på sommaren

Under sommarmånaderna lägger många hjälporganisationer som delar ut mat lapp på luckan, rapporterar Åbo Underrättelser.

Mertsu Ärling, diakon vid Mikaelns församling i Åbo, säger till ÅU att det ändå inte minskar hjälpbehovet. Speciellt antalet fattiga barnfamiljer har ökat. Föräldrarna har ofta jobb och lön, men har svårt att få pengarna att räcka till när något oväntat händer.

Enligt Ärling skulle hjälparbetet effektiveras ifall samarbetet mellan staten, kommunen och tredje sektorn skulle fungera bättre.

Redan nu deltar närmare 34 000 frivilliga i församlingens diakoniverksamhet. (MW)

Katastrofen i Norge

Konfirmanderna pratar och ber

Nina Österholm

Kyrkans lägeröar drar fulla hus under sommaren och många ungdomar befinner sig som bäst ute på någon av stiftets lägergårdar. Hur har händelserna i Norge påverkat stämningen på skriftskollägret?

– Våra konfirmander här på Mataskär har inte varit särskilt uppskattade, fast vi började lägret samma fredag som bomben och skjutningen ägde rum. Visst har vi diskuterat händelsen ur många olika synvinklar, talat om tolerans och rätten att vara olika. Vi har också beaktat Norge i gudstjänstlivet. I övrigt har vi inte vidtagit några specialåtgärder utan hållit oss till det vanliga programmet. Om läg-

ret i Norge hade varit kristet antar jag att situationen hade varit värre.

Camilla Dannholm, tf ledande ungdomsarbetsledare i **Esbo svenska församling**

– Vi har pratat en del om Norge, bett för de drabbade och så. Annars är stämningen lugn här på Pellinge och jag har inte uppfattat något behov att ändra på programmet eftersom vi

började lägret först måndagen efter händelserna och de flesta ungdomar hunnit prata om sakerna hemma. När vi så småningom kommer in på syndafallet och ondskan senare under lägret så antar jag att det kommer mera frågor.

Mari Puska, församlingspastor i **Borgå svenska domkyrkoförsamling**

– Vi har berört Norge i diskussioner och andaktslivet

men inte har det i övrigt märkts på humöret här på Lekholmen. Enligt min uppfattning är de finländska lägren hur trygga som helst, man kan inte göra något mer för att skydda sig mot katastrofer av det slaget som inträffade i Norge.

Eimer Wasström, kyrkoherde i **Sjundeå svenska församling**

Interreligiös jamboree

Flera tusen scouter deltog i den interreligiösa ceremoni som hölls på World Scout Jamboree i Rin-kaby utanför Kristianstad på lördagen, rapporterar Kyrkans Tidning.

Jamboreen, eller världsscoutlägret, har cirka 25 000 deltagare mellan 14-17 år. De representerar ett flertal olika religioner; judendom, islam, kristendom, buddhism, hinduism, bahá'í-troende.

Under den interreligiösa ceremonin hölls ett litet anförande om samtliga religioner. En mormonkör från USA sjöng och biskop **Antje Jackelén**, biskop i Lunds stift, höll tal medan regnet öste ner och decimerade antalet åhörare.

Den protestantiska kontingenten, som Svenska kyrkan är en del av, höll också gudstjänst på scenen i den så kallade faith and belief-zonen.

- Det finns ganska många beröringspunkter i scoutrörelsen och i den kristna traditionen och det är ju självklart när det är ett sådant stort arrangemang i stiftet, sade Antje Jackelén till Kyrkans Tidning. (MW)

Fredrik Sahström/Scouterna

Kurirens aktuella resor:

- 6-10.10 **Rom**, kulturreisa till Rom
- 13-27.10 **Kina**, stora Kinareisan
- 16-23.10 **Dubrovnik**, Dalmatiens pärla
- 3-6.11 **S:t Petersburg**, klassiska sevärdheter
- 18-19.11 **Åbo**, musikalerna Les Misérables
- 2-5.12 **Stockholm**, komedin Zpanska Flugan
- 3-6.12 **Wien**, upplev julstämningen i Wien
- 22-27.12 **Dalarna**, fira jul på Dalecarlia
- 28.12-2.1 **Prag** nyårskonsert
- 10-24.2 **Vietnam** rundresa
- 23.2-8.3 **Syd-Afrika** med safari
- 15-22.3 **Andalusien** kulturreisa
- 25-30.3 **Vinmässan i Verona**
- 30-31.3 **Kristina från Duvemåla** Buss från Vasa
- 17-22.4 **Loiredalen** slott och trädgårdar
- 23-27.4 **Amsterdam** Keukenhof
- 23-29.4 **Vinresa** norra Frankrike
- 7-12.5 **Schweiz Montreux Brienz** och Luzern
- 10-15.5 **Öland**
- 25-26.5 **Kristina från Duvemåla** Buss från Vasa
- 3-9.6 **Moseldalen** och opera i Baden-Baden

**kurirens
resebyrå**

Ring och begär program
Tel. 06 - 3 18 1920
Må - Fre 9.00 - 16.00
kurirensresor@kuriren.net
www.kuriren.net

Linus Mickelsson

Porträttet från Pieksämäki

Kyrkans Ungdom (KU) har hållit sitt årliga sommarläger i Pieksämäki, detta år på temat Be.

I årets kursutbud fanns bland annat porträttfotografering med **Linus Mickelsson** som själv passade på att föreviga lägerchefen och KU:s verksamhetsledare **Per Pilde Stenberg**.

- Det är underbart att samlas till läger igen, säger Stenberg. (CM)

Miljoner svälter i torkans spår

Erika Rönngård

Läget i östra Afrika beskrivs som det värsta på 60 år, och enligt Kyrkans utlandshjälp riskerar det att bli ännu värre om hjälpen inte når fram snabbt.

Kaisa-Leena Juvonen, koordinator för humanitärt bistånd vid Kyrkans utlandshjälp, är inte överraskad över att situationen blivit så svår.

- Området har haft två misslyckade regnperioder i rad och det betyder att skördarna har slagit fel och att boskapen blivit utan bete och vatten.

Matpriserna på den globala marknaden har också stigit, och ökningen är ännu större i de drabbade områdena. I vissa delar av Somalia har matpriserna stigit med så mycket som 200 procent. Somalia saknar dessutom en fungerande regering som skulle kunna ta hand om befolkningen. Lokala konflikter, gällande till exempel tillgången på vatten, har också gjort att man inte har kunnat odla i vissa områden. Till allt detta kan man enligt Juvonen också lägga att en långvarig undernäring har gjort att många har nedsatt motståndskraft.

När maten tar slut i ett område tvingas befolkningen flytta i jakt på mat. Enligt Juvonen söker de flesta först hjälp hos släk-

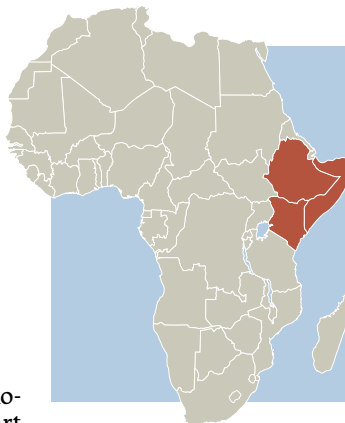
tingar, och ger sig sedan av till större byar i hopp om att de ska få hjälp där. Många söker sig också till redan överfulla flyktingläger.

Störst nöd i Etiopien

Kyrkans utlandshjälp delade ut mathjälp i Etiopien 2009 och 2010, och kunde redan då konstatera att framtidsutsikterna såg dystra ut. Juvonen uppskattar att Etiopien är det land i området som har flest nödlidande.

- I Etiopien är 4,5 miljoner etiopier och omkring 200 000 flyktingar drabbade. 2,9 miljoner kenyaner och en halv miljon flyktingar lider nöd i Kenya, och i Somalia behöver 3,7 miljoner akut hjälp.

I delar av Somalia är säkerhetsriskerna stora, och Juvonen säger att det är ett land där det är svårt att bedriva hjälparbete. Situationen i Somalia gör också att det är svårt att få fram korrekt information om hjälpbehovet i landet.

Ring ett hjälpande samtal

På åttonde söndagen efter pingst den 7.8., Kristi förklarings dag, bärs kollekten upp till förmån för Kyrkans utlandshjälpens arbete för att förbättra matsäkerheten i världen.

Man kan också avhjälpa lidandet i Afrikas horn till exempel genom att ringa något av följande nummer:

Rädda barnens nödhjälpsfond för barn: 0700 0441 (12,67 e + Ina)
Röda korsets katastroffond: 0600 12210 (9,93 e + Ina)
Unicefs nödhjälpsfond: 0600 14501 (20,20 e + Ina)
Kyrkans utlandshjälps insamlingstelefon: 0600 12345 (15,11 e + Ina)

Läget kan förvärras

Enligt Juvonen är risken stor att läget förvärras ytterligare.

- Mycket beror på hur mycket hjälp vi kan få in i landet just nu, och hur mycket hjälp området kan få från stater och organisationer.

Kyrkans utlandshjälp har bland annat ansökt om finansiering från Utrikesministeriet.

Regnperioden väntas börja i september-oktober, men även om den ger tillräckligt med regn är den ingen garanti för att problemen i området underlättas.

- Om det bara är möjligt försöker vi hjälpa människor där de bor. Hemmet är den bästa platsen för hjälp, och jag tror inte att någon vill lämna sitt hem frivilligt.

Enskilda kan bidra

Kyrkans utlandshjälp delar ut mat till de hungrande, men stöder också de utsatta situation med sjukvård,

rent vatten och sanitetslösningar.

Den mat som delas ut köper man lokalt, men med eftertanke.

- Vi köper den så nära som möjligt, men försöker också tänka strategiskt för att inte bidra till prisstegringen i området.

Också enskilda personer kan bidra med sin hjälp, säger Juvonen.

- Man kan ge pengar till katastrofhjälpen. Man kan också hjälpa genom att göra en volontärsats för insamlingarna, eller genom att hålla sig uppdaterad om situationen och berättat för sina medmänniskor om hjälpbehovet. Det finns många i Afrikas horn som behöver finländarnas stöd. Vid sidan av den akuta nödhjälpen planerar man också för framtiden och det förebyggande arbetet som fortsätter i området.

- Klimatförändringen har redan inträffat och nu behöver människorna hjälp att anpassa sig till den.

Gudstjänst på ryska i Jeppo

Johan Sandberg

Jeppo församling ordnar en tvåspråkig gudstjänst på svenska och ryska - den första av sitt slag på orten, sannolikt också i stiftet.

Gudstjänsten ordnas för att uppmärksamma den ryskspråkiga befolkningen och församlingens avtalsmissionärer **Andrey** och **Christina Heikkilä**.

- Det är något speciellt i att förenas i en högmässa över språk- och kulturgränserna, säger Andrey Heikkilä.

Det kommer att bli en språklig blandning där en del sägs på svenska och en del på ryska medan någon översätter. Exakt hur det görs beror också på den språkliga fördelningen bland gudstjänstbesökarna.

- Alla detaljerna är ännu inte spikade men jag kommer att medverka tillsammans med kyrkoherde **Johan Klingenberg**.

Även om det är Jeppo

församlings gudstjänst där både ryska och svenska används som språk så är besökare utifrån välkomna, säger Heikkilä.

Initiativet till den tvåspråkiga gudstjänsten kommer från Jeppo församling. I Jeppo med omnejd finns rätt många ryskspråkiga invandrare och säsongsarbetare. En del av dem besöker ibland de svenskspråkiga gudstjänsterna.

Andrey Heikkilä härstammar själv från Ryssland och är prästvigd där. De två senaste åren har han, hustrun Christina och

de tre barnen, tio månader, fyra år och sex år, varit utsända av Finska Missionssällskapet i Keltto i närheten av S:t Petersburg. Som bäst befinner de sig i Finland på semester och planerar att återvända till Ryssland i september.

Tvåspråkiga gudstjänster är inget nytt för Heikkilä då det är vanligt att man i keltto använder både finska och ryska.

Däremot är kombinationen svenska och ryska ny.

Gudstjänst på svenska och ryska den 14.8 i Jeppo.

LOCUS
www.locus.fi

**STOR EFTERFRÅGAN
PÅ HYRESLÄGENHETER**

1000-tals nöjda kunder kan inte ha feil
Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aff (A)
Smedsgatan 15, 00150 Helsingfors
tel. (09) 17 17 44, fax. (09) 17 00 45
locus@locus.fi, www.locus.fi

Malax

www.malaxforsamling.fi
Lillegård öppen lördagar 10-13. Övr. tider enl. överenskomme med diakon Patricia Strömbäck, 050-3381059.
Högmässa sö 7.8 kl 18 i kyrkan. Kyrktaxi. Snellman, Brunell.
Andakt på Uddnäs HNN **on 10.8 kl 13.30**.

Petalax

Sö 7.8 kl 11 Högmässa, Björklund, Streng
On 10.8 kl 19 Samling på Tistronskär, Björklund, Streng, Kontakten, servering, taxi

Replot

Högmässa i Replot sö kl.10. Leif Snellman, Johan Sten. Kyrktaxi. Kyrkkafe för missionen på kyrkbacken.
En dagklubb för småbarn, i samarbete med lokalföreningen Folkhälsan i Björköby, startar 1.9. i Björkö. 1 plats finns ännu till förfogande. Förfrågningar och anmälan till Nicklas Hästbacka, tlf 040 7624190.

Solf

Högmässa sö kl 10, Ann-Mari Audas-Willman, Brunell. Kyrkkafe!
Volleyboll sö kl 19 vid Kronvik lägergård
Prosteriets handikapp- och pensionärläger på Alskat lägergård 23-26.8
Prosteriets handikapputfärd till Alskat 1.9
Anmälan från 1.8 t.o.m. 12.8 till pastorskansliet tel. 344 0026 eller diakonissan tel. 050-541 4740
Ann-Mari Audas-Willman tf kyrkoherde i Solf's församling från 1.8. 2011.

Vasa

TREFASTIGHETSKYRKAN
Friluftsgudstjänst på Bragegården sö kl. 11, Harry Holmberg, Majja Kyntäjä, Mikael Heikius, Sara o Vesa Kuokkanen.
Konfirmationsmässa sö kl. 13, Sofie Björkgren-Näse, Gunnar Särs, Harry Holmberg o Mauriz Brunell.
Aftonmusik to 11.8 kl. 19.30, Monica Heikius, sång, Bernt Sandvik, trumpet, Mikael Heikius, orgel. Fritt inträde.
SUNDOM KYRKA
Gudstjänst sö kl. 10, Tia-Maria Nord, Mauriz Brunell.

Vörå

Vörå församling
Konstläger för barn på Kyrkstrand 9-11.8. Dagläger kl. 10-17. Anmälan till Catarina 050-3492840
Prosteriets Handikapp- och pensionärläger 23-26.8 på Alskat. Pris 60 euro.
Prosteriets Handikapputfärd 30.8 till Alskat. Pris 9 euro + reseavgift.
Anmäl senast 12.8 till kansliet tel. 3844311.

Vörå

Högmässa i kyrkan sö kl. 10. Granlund, Granholm.
Finsk sommarkyrka på Kyrkstrand sö kl. 14.
Oravais
Högmässa i kyrkan sö kl. 10. I Klemets, Bäck.
Aftonmusik i kapellet on kl. 20. Heikius, Hjort, Heikius.
Maxmo
Gudstjänst i kyrkan sö. kl. 12. Granlund, Bäck.

Pedersöre prosteri

Esse

To 4.8 19:00 Bibelgrupp för män Församlingsstugan i Esse
Sö 7.8 10:00 Högmässa Esse Kyrka
Präst: Sundqvist Ulf Kantor: Klemets Martin
To 11.8. 19:00 Bibelgrupp för män Församlingsstugan i Esse

Jakobstad

To 20 Musik i sommarkvällen i kyrkan, familjen Sandell. Andakt Turpeinen.
Sö 12 Gudstjänst i kyrkan, Tur-

peinen, Kentala.
18 Sammankomst i Skutnäs bönehus, Olavi Forsbacka.
19 Fokus på Hällsand, Maj-Britt Sandvik. Knytkalas från kl. 17.
Ti 13 Kvar i stan, utfärd till Sexsjö. Mer information 0403 100 422.
8-10.8 kl 18 Sommarkurs i kyrkohistoria i FC. Tema "Att möta Gud". Arr: Öppna universitetet vid ÅA, Jstads sv förs.
1.9 Samfällighetens utfärdsdag för pensionärer till Pörkenäs lägergård. Anmälan senast 22.8 till diakonkansliet, måndag och torsdag kl 9-11, tfn 0403 100 420.

Jeppo

Fre 5.8 kl 18.30 Samlingskväll i Voltti bönehus. Heikki Väkiparta, Johan Klingenberg och gitarrgrupp Salem medverkar. Det blir sång, korvgrillning och plättar.
Sö 7.8 kl 10 Högmässa, Klingenberg, Johansson

Karleby

Sö kl 10 Konfirmationshögmässa i sockenkyrkan, sång av ungdomar. Rad. 105.9 MHz.
Kl 18 Gudstjänst på Soldatskär, violin Kristine Storbacka Kyrkbuss.

Kronoby

LÖ 6.8 kl 19.30 Ungdomssamling vid Sommarhemmet
SÖ 7.8 kl 10.00 Gudstjänst, M. Ventin, F. Ahlskog
En dag på stranden vid Gertruds i Larsmo för familjer. Gemensam avfärd från Byahemmet i Jeussen kl 13. Matsäck med!
Ti 9.8 kl 10-15 Missionsdag för alla intresserade vid sommarhemmet, matservering
kl 19.00 Bastu och bön för damer i alla åldrar, knytkalas, sommarhemmet

Larsmo

4-9.8 Gäster från Lettland på besök i församlingen.
5-8.8 Ungdomsläger på Torsö lägergård, Karleby i samarbete med Karleby svenska församling. Tema: Jesus ger liv, glädje och hopp. Ungdomar från vänförsamlingarna i Lettland deltar. Silfverberg, Lassila.
Lö 6.8 kl. 19.00 Ungdomssamling på Torsö i Karleby i samband med ungdomsläget. Jan Nygård, Janis Kundzins (Lettland), Jonathan Silfverberg.
Sö 7.8 kl. 10.00 Högmässa, pred. Janis Kundzins, Lassila, Wiklund. Sång av lettiska gäster. Kyrkvård: Risö, Grev. Kyrklunch efteråt. Ingen anmälan.
Må 8.8 kl. 18.00 Avskedsfest för letterna i församlingshemmet. Servering. Avslutande välsignelseakt i kyrkan. Ungdomarna samlas efteråt (ca 20.30) vid Xodus.
Ons 10.8 kl. 13.30 Nattvardsmässa i församlingshemmet (anpassad för rörelsehämjade). Lassila, Wiklund. Servering.

Munsala

Sö 7.8 kl 12 Högmässa i kyrkan, Klingenberg, Enroth.
- kl 21 Musik i skymningen i kyrkan. Konsert med Håkan Mattjus på saxofon. Kända andliga visor. Fritt inträde, kollekt.
Khden semester, vik. 1-14.8 Johan Klingenberg.

Nedervetil

SÖ 7.8 kl 10 Gudstjänst, pred. Carola Salo-Back, lit. A. Store, L-E Ahlskog. Kyrkkafe.
kl 12 Finsk mässa, pred. Carola Salo-Back, lit. A. Store, L-E Ahlskog. Kyrkkafe fr kl 11.15.
kl 19 Konsert i kyrkan med Hélène och Thomas.
TO 11.8 kl 19 Sommarkväll i kyrkan med Församlingskören från Karleby, S. Smedjebacka. Servering från 18.30.

Nykarleby

Sö kl 10 Gudstjänst Sandvik, Ringwall
Ti kl 19 Ekumenisk lovsångs-

kväll i Missionskyrkan
To kl 14 Sång och gemenskap på Florahemmet's innergård

Pedersöre

Sö 10 Gudstjänst i kyrkan, Hans Häggblom, D. Häggblom, textläsare Siv Höglund, dörrvärdar Forsby
Ti 14 Nattvardsgudstjänst i Pedersheim, H. Häggblom

Purmo

FR-SÖ **MISSIONSFEST**
Fr 14.30 Välkomstmöte, J-E Sandström, Brita Jern, Purmo strängband.
16.00 Bibelstudium, Bengt Forsblom. Sång, Lina Forsblom.
18.00 Lähetysseurat, Magnus Dahlbacka, Solveig Mikkonen.
19.30 Mission för alla, Anna & Magnus Dahlbacka, Leif Erikson, Evans Orori, Forna Ungdomskören, Christian Lund med vänner, Norra distriktets manskör.
21.30 Nattcafé i Lyjo.
Lö 10.00 Aktuellt från Afrika, Mona Wallin, Rut Åbacka, Kerstin Nilsson. Sång, Sabina Nygård.
12.45 Missionsrådets missions- timme, Andreas Sundstedt, Tobias Wallin m.fl.
14.30 Bibelstudium, Bengt Forsblom. Sång, Missionärs- strängbandet.
16.00 Sång från stugor, hyddor och höghus, Göran Stenlund, Evans & Heidi Orori, Solveig Mikkonen, Lea Salumäe.
19.00 Missionärsvälsignelse (Rut Åbacka och Solveig Mikkonen), Ingvar Dahlbacka.
19.30 Våra syskon i Kristus världen över, Alf Wallin, Johan Candelin, Solveig Mikkonen, Brita Jern. Sång, festens Barnkör, Ungdomskören Evangelicum, Karasträngbandet.
22.00 Nattcafé i Kyrkhemmet, Johan Candelin.
Sö 10.00 Högmässa, Alf Lönnquist, J-E Sandström. Sång av Ungdomskören Evangelicum.
13.00 Med bud om himmelskt hopp, Magnus Dahlbacka. Sång, Feststrängbandet och Ungdomskören Evangelicum.

Terjärvi

TO 4.8 kl 17 Samling för frivilliga kollektbärare, förs.h.
kl 19 Finsk möte, Högnabba bönehus, Mariat och Sonja Smedjebacka; Mats-Olav Säg-fors, sång; Osmo Äivo, tal. Kaf-feservering.
Sö 7.8 kl 12 Högmässa, Markus Ventin, Gun-Britt Ståhle.

RADIO OCH TV

Andrum kl. 6.54 med repris 8.54

Fr 5.8 Maria Repo, Helsingfors
Lö 6.8 kl. 8.53 Familjeandakt. Lars Collmar läser ur sin bok Helga Hund och Nospussaren.
Må 8.8 Ylva Vikström, Åbo
Ti 9.8 Patrik Hellström, Vasa
Ons 10.8 Fredrik Portin (reprise från 17.1.2011)
To 11.8 Liisa Mendelin, Åbo

Aftonandakt kl 19.20

Fr 5.8 Musikandakt, Öivind Nyquist, Helsingfors
Lö 6.8 kl. 17.58 Ett ord inför helgen, Jakobstads kyrka
Sö 7.8 Sixten Ekstrand, Borgå
Må 8.8 Runa Lisa Jansson, Saltvik
Ti 9.8 Monica Heikel-Nyberg, Grankulla
Ons 10.8 Jan-Erik Lindqvist, Helsingfors
To 11.8 Erik och Kerstin Vikström läser ur boken Min bön.

Gudstjänst kl 13.03

Sö 7.8 Gudstjänst med Jakobstads svenska församling. Predikant och liturg: Jockum Krokfors. Kantor: Aira Kentala. Kör: Sångens vänner. Körledare: Bill Ravall. Textläsare: Cecilia Äminne och Christina Äminne. Psalmer: 534:1-4 (I denna ljuva sommartid), 460 (Så i kärlek tröttna icke), 539:1- (En vänlig grönskas rika dräkt), 312 (Lova Herren sol och måne). Gudstjänsten bandades den 17 juli i Avannaata Ulloriaa-kyrkan vid Arktiska muséet Nanoq i Fäboda.

Annonsera i Kyrkpressen!

Med en annons när du hela Svenskfinland.

Du når oss på:
(09) 612 615 41
& **(06) 347 0608**
och **050 329 4444**

Eller skicka e-post till **annons@kyrkpressen.fi**

www.kyrkpressen.fi

<http://sanktjohannes.info>
7.8 kl 10 Gudstjänst i Lepplax bykyrka, **kl 18** i Biblion, Vasa.

Res med Ingves

Några platser kvar på dessa två resor:

Alper och sjöar i Schweiz 8-14.9

*Med Glaciärexpressen – världens långsammaste tågresa.

Mat- och vinresa till Frankrike 23-29.9

*Under dessa dagar bekantar vi oss med vindistriktet Alsace och Bourgogne, besöker slott, upplever pittoreska vinbyar och smakar på det franska köket!

Nyhet!

Klassiska Peru 26.3-9.4.2012

*Lima-Paracas-Ballestaöarna-Cusco-Heliga Dalen-Machu Picchu-Titicacajön
Ring och begär närmare program!

INGVES www.ingvesresor.fi
Närpes 020 7434 530
Vasa 020 7434 520

KREATIVA STUDIER I AXCELL!

DOKUMENTÄRFILM • DEKORATIONSMÅLNING • MEDIOTEKNIK
FIRST CLASS BAND • IN & VIDARE I TECKNING OCH MÅLERI
MUSIK • VIGSELRYA • SKRIVVERKSTAD • MUSIKPRODUKTION
TRÄSNIDE • LJUDTEKNIK • TEXTILHANTVERK • REPORTAGE
SNICKRA DINA UTEMÖBLER

KOLLA OCKSÅ VÅRT KORTKURSUTBUD!

axcell
WWW.AXXELL.FI

www.axcell.fi/folkhogskolan

STENHUGGERI LEVANDER

-nya gravstenar
-gravering
-borttagning av gravsten
-återmontering av gravsten
-förgyllning/försilvring
-rätning
-slipning

..EN MINNEVÄRD VISAR
VÖRDNAD OCH VÄRDIGHET
Rönbackav. 32 A
00710 Helsingfors
tel.09 387 6284

Stöd det finlandssvenska musiklivet!

FINLANDS SVENSKA SÅNG- OCH MUSIKFÖRBUND mottar donationer och testamenten för sitt arbete med att stöda det finlandssvenska musiklivet.

Vi förvaltar också flera fonder som uppkommit genom donationer eller som instiftats för att hedra bemärkta musikpersoner i Svenskfinland.

Genom att göra en inbetalning till någon av fonderna är Du med och understöder det finlandssvenska musiklivet.

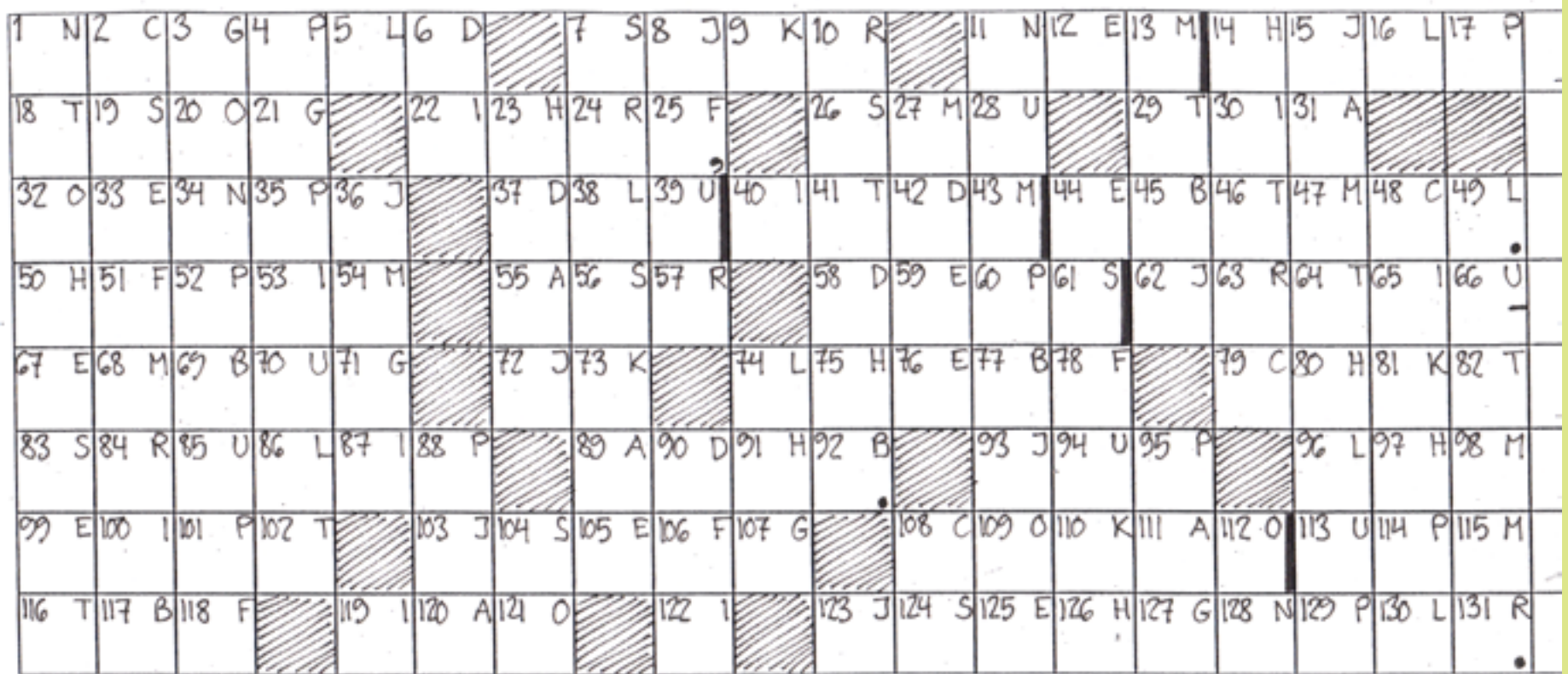

För mer information, kontakta

Verkamhetsledare

Toni Sjöblom. tfn 06-3206812

Finlands svenska sång- och musikförbund
Hovrättsplanaden 15 C 36, 65100 Vasa

A Gasta	31	120	111	89	55				
B Grönsak	45	77	92	117	69				
C Skrämd	2	48	79	108					
D Med hälsans färg	90	37	6	42	58				
E Bedrövlig	12	105	44	76	33	125	99	59	67
F Arabisk ande	78	51	106	118	25				
G Åt sidan	127	21	3	107	71				
H Inre tillstånd	50	126	91	14	97	75	80	23	
I Med myndigheternas stöd	22	119	40	100	30	122	87	65	53
J Kan blåalg bli	103	72	93	15	123	62	8	36	
K Hemligt träd?	9	110	81	73					
L Utför viss besiktning	96	74	49	16	38	130	86	5	
M „Så högg han sin broder ihjäl, och en sin närskylde frände“	54	68	47	115	98	13	27	43	
N Kan man löpa	34	11	1	128					
O Trakassera	121	109	20	32	112				
P Nyttjar skolelev	17	101	88	114	60	129	52	35	95
R Sur vätska	84	57	131	63	10	24			
S Kan tas i kyrka	26	104	56	7	83	61	19	124	
T Tyngd i utslag?	116	29	64	46	41	82	18	102	
U Förlöjligad	66	113	39	94	85	70	28		

Augusti-psalmväv

Fyll i de ord som sökes på raderna A-U. Motsvarande siffra i kombination med radens bokstav finns i rutfältet upptill. Flytta över bokstäverna så att den första bokstaven på rad A motsvarar A31, den andra A120 o.s.v. Den färdiga texten i rutfältet bildar en psalmvers. De första bokstäverna i raderna A-U bildar psalmens namn.

Oftast håller sig Psalmväven till den nya psalmboken, men för att det skall vara klurigt kan det ibland hända att vi använder oss av en äldre version av någon psalm.

Rätt svar på förra psalmväven är psalm 539, vers 3, som börjar med orden Men du, o Gud, som gör vår jord. Bland de 132 inkomna svaren har följande **vinnare** dragits: **Helena Sinisalo**, Joensuu, **Björn Eriksson**, Pargas och **Clas Westerholm**, Korsnäs. Grattis! Prisböckerna kommer på posten.

Psalmväven

Skicka in!

Skicka in din lösning till Kyrkpressen, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors senast 23.8.2011.

Märk kuvertet "Augusti-psalmväv". Bland de rätta svaren lottar vi ut tre bokpris. Lycka till! Nästa psalmväv publiceras i nr 35.

Psalm nr och vers i Psalmboken:

.....

som börjar med orden

.....

.....

Namn & adress:

.....

.....

.....

.....

Byggklossar församlingens giv på bostadsmässan

Text & foto:
Johan Sandberg

Strax intill ytterdörren, i ett av höghusets blivande förrådsrum, har Karleby kyrkliga samfällighet fått ett utrymme till sitt förfogande under bostadsmässan.

Rummet har man inrett med konstnären Eija Jukolas konstverk och de två kyrkbänkar man lyckades rädda då Gamlakarleby kyrka brann ned till grunden natten till trettiondagen 1958.

Över hundra besökare sätter sig varje dag ner här och vilar en stund. Nästan nittio frivilliga turas om att ha jour två och två. Dessutom är en teolog på plats, beredd på djupare samtal.

– Även om vi inte har något skilt samtalsrum har jag ändå fört djupa samtal här, säger sjukhusteolog Anne Peltomaa. Det påminner lite om miljön på sjukhuset, man sätter sig ner någonstans och så är samtalet igång.

Hon förvånar sig över hur många av besökarna som är öppna för samtal.

– Det är kanske lättare för en mässbesökare att samtala på en ort där ingen känner en, resonerar hon.

Sätt igång och bygg

För att få igång tankeverksamheten introducerar samfälligheten på svenskt håll *Parrelationens klossar*, ett hjälpmedel för vård av parrelationen. Konceptet har utarbetats av en arbetsgrupp på Kyrkostyrelsen som bestått av representanter från olika samfund, väckelserörelser och kristna organisationer. Klossarna har varit i bruk några år på finskt håll men har inför bostadsmässan ha materialet delvis översatt till svenska.

– Det handlar om att få människor att stanna upp och fundera, säger Peltomaa. I en relation tror vi att vi känner varandra och att vi kan läsa varandras tankar, men det kan vi inte.

Rent konkret kan man bygga med klossarna och fundera på betydelsen av de olika byggstenarna och vad som är viktigt i relationen.

– Relationer består ju av många olika klossar, säger Peltomaa. Många unga tror att kärleken och känslorna är grunden. Men så är det inte. Kärleken är inte grunden utan taket, den ska skydda resten. Därför har klossen fått tre kanter, vil-

Anne Peltomaa sätter kärleken som tak på de klossar som utgör parrelationen. Klossarna är ett sätt för Karleby kyrkliga samfällighet att få besökarna på bostadsmässan att stanna upp.

Stora vita ytor, väggar och fönster ser fortsättningsvis ut att vara trendiga.

Havet med strandbastu och båten intill bryggan. Det är tydliga element som vi finländare bör ha där vi bor. Men för de allra flesta förblir det scenariot endast en avlägsen dröm.

ket också symboliserar den treenige Guden.

Relationen en viljehandling

Som grund för en relation föreslås i stället tillhörighet eller tillit och förlåtelse.

– Tillhörigheten visar en vilja att binda sig. I det finska vigselformuläret svarar man "tahdon", jag vill, på prästens fråga. Det är en viljehandling och visar att jag vill bygga på löftet jag gav i vigseln. Det löftet kan man alltid falla tillbaka på. Någon annan tycker kanske att tilliten och förlåtelsen är grunden, det finns inget rätt svar.

Andra byggklossar i relationen är känslor, sexualitet, gräl, ord och handlingar.

Peltomaa säger att det är bra att nämna olika känslor vid namn och sätta ord på saker. Men alla är inte talföra.

– Vi löser inga problem här och nu men klossarna

kan hjälpa en att fundera och sätta ord på problemet och vad man kan göra åt det. De kan också fungera som intresseväckare för att söka sig till parrelationskurser eller till någon att prata med. Men det finns också en kloss utan text på.

– Avsikten är att du själv kan identifiera det som inverkar på ditt liv just nu. I mitt arbete stöter jag ofta på sjukdom som en faktor som påverkar hela familjen. Men det kan också vara ekonomi eller nåt annat.

Husbygge anstränger relationen

Att byggklossarna togs med som element på bostadsmässan upplevdes som naturligt inom samfälligheten. Tiden när man bygger hus är en av de mest påfrestande för parrelationen och många äktenskap slutar i skilsmässa just då.

– Det verkar som om många par som håller på att

bygga hus är medvetna om saken och gärna kommer hit och pratar om det. Man lever i en tid när det kan vara brist på både pengar och tid. Och så är man trötta. Men det gäller att inse att det är situationen som är orsaken, att det inte beror på mig eller på dig.

I Karleby finska församling har man arrangerat relationskurser utgående från relationsklossarna inför bostadsmässan. På finska hålls också kurser med sällskapandets, förlovningsens och föräldraskapets klossar.

På finlandssvenskt håll är konceptet med byggklossarna rätt okänt. Däremot har Peltomaa mött många svenskspråkiga på bostadsmässan som deltagit i äktenskapskurser som Boris och Viviann Salo ordnat utgående från Alpha-konceptet.

Människorna gör hemmet

Bostadsmässan representerar det senaste inom husbygge och heminredning; ljusa ytor, stora fönster och glasväggar.

– Jag mår ibland illa när jag ser de sterila och perfekta hem som visas upp, säger Anne Peltomaa. De fina husen är så långt ifrån min verklighet. Men visst är det vackert med vyerna och havet och man får glädjas med dem som får bo här.

När mässan är över den 14 augusti tar företagen som stått för inredningen bort sina saker och invånarna flyttar in med sina privata föremål och möbler.

– Det är människorna med sina minnessaker som gör hemmen. Inte den illusion som skapats för att visas upp under mässan, säger Peltomaa.

Byggklossar för två

TILLHÖRIGHET

Att förbinda sig innebär vilja och val att hålla ihop oberoende av känslor. Äktenskapet är det skyddande rum i vilket närheten har tid att växa.

KÄNSLOR

Parrelationen aktiverar en vid skala av olika känslor. Genom att både känna igen och kännas vid känslor finner vi nycklar till ömsesidig förståelse.

SEXUALITET

Ömhet, passion och humor är viktiga i en nära parrelation. Sexualitet är kroppens hunger och hjärtats längtan efter närhet till den andra.

GRÄL

Konflikter är en naturlig del av en parrelation. Genom att vi öppet möter konflikterna kan relationen fördjupas.

ORD

Genom att tala med och lyssna på varandra kan vi bygga relationen mera på det vi vet och mindre på det vi tror. Människans djupaste behov är att bli sedd, hörd och älskad.

HANDLINGAR

Vardagens val antingen bygger upp eller sliter på kärleken. Genom handlingarna bekräftar vi det vi gemensamt kommit överens om och förhindrar att vi driver omkring utan mål.

TILLIT

Respekt och trohet är grunden för förtroendet i parrelationen. Förtroende skapar trygghet och stabilitet.

FÖRLÅTELSE

Varje dag uppstår missförstånd och vi gör fel mot varandra. Vi har svårt att må bra tillsammans om vi inte tar itu med det som skaver. Genom att förlåta och be om förlåtelse kan vi återupprätta relationen.

KÄRLEK

Vi kan uppleva kärleken som en osynlig tråd mellan två människor. Lika viktigt som att få kärlek är att ge kärlek. Kärleken behöver omsorg för att växa.

Parrelationens byggklossar är ett stort, kristet samarbetsprojekt. Målet är att sprida information om vilken betydelse god relationskunskap har för förhållande. Projektet arbetar också för att mer ekonomiskt stöd skulle tilldelas par- och familjearbetet. Mera info på www.parisuh-teenpalikat.fi

Psalmboken och en nyfunnen tro på Jesus blev Jukka Tolonens bro från drogmissbruket. Bridge over troubled water, utbrister han medan han blir fotograferad.

Fängelset blev gitarrlegendens bro till Gud

Text & foto:
Johan Sandberg

Han var Finlands mest hyllade gitarrist. I dag är det Jukka Tolonen som hyllar Gud.

Gitarren, det karakteristiska långa håret och drogerna hör till det förgångna. I stället är det en kortklippt, drogfri och till synes väl-

mående **Jukka Tolonen** som bänkar sig bakom pianot på Deifestivalen i Jakobstad.

– Jag är mycket tacksam till Jesus för han har befriat mig från drogerna. I årtionden använde jag starka droger och nu är de banden brutna. Jag har till och med blivit fri från tobaken. Jesus är underbar. All ära åt honom, säger han till publiken.

Jukka Tolonen slår upp

sin psalmbok, placerar den framför sig på pianot och börjar spela och sjunga. Tönen i Tolonens musik är helt annan nu än tidigare. Den för honom typiska progressiva musiken och fusionsjazzen är ersatt av psalmer. Ackompanjerad av bandet *Juudan Leijona* spelar och sjunger han psalmerna rakt upp och ner utan några vidare musikaliska finesser.

I kombandet ingår so-

nen **Dimitri Tolonen** på trummor och sonhustrun **Johanna Tolonen** med sång. **Minna Raskinen** spelar kantele och **Juho Kokko** bas. Någon gitarrist finns inte i bandets uppsättning i Jakobstad.

Det är i synnerhet gamla skörtarpsalmer som gäller för Tolonen. I början av året gav han ut en skiva med psalmerna. Skivan har samma namn som kombandet, *Juudan Leijona*.

– Psalmerna blev min grej i fängelset där jag fick ge mitt liv åt Jesus, säger han till Kyrkpressen efter konserten.

Drogerna förändrade livet

Jukka Tolonen var en av toppgitarristerna i Finland från sjuåttio års ålder. Han är respekterad utomlands och har jämförts med superstjärnor som **Jimi Hendrix** och **Eric Clapton**. Tolonen var också med om

att bilda banden *Tasavalan Presidentti* och *Jukka Tolonen Band (JTB)* och han har gjort över fyrtio skivinspelningar både som solartist och tillsammans med andra musiker.

Men drogerna förändrade livet för gitarrlegenden. Han var stundtals bostadslös och umgicks med kriminella.

– Det är svårt att säga hur drogberoendet fick sin början. Jag medger gärna att jag är svag. Drogerna finns i alla kretsar, i synnerhet i storstäderna.

I december 2006 knivhögg han sin flickvän med en brödkniv i sin lägenhet i Helsingfors.

– Min avsikt var endast att skrämja henne, inte att skada henne. Men även om hon hade gjort mig illa var hon oskyldig. Jag hade ingen rätt att skada henne.

Fann livet i fängelset

Jukka Tolonen dömdes till

två år och tre månaders fängelse för grov miss-handel och narkotikabrott. Fängelsetiden i Kervo blev en vändpunkt.

– I fängelset fann jag livet, säger han. Fängelset var en viktig tid för mig eftersom jag hade ett så starkt amfetaminberoende som jag inte kunde ha blivit fri från utan anstaltsvård. Med Guds hjälp blev jag fri och Gud har också gett mig kraft att hålla mig borta från drogerna sedan dess.

Idag är han aktiv i Siionförsamlingen i Helsingfors där han också spelar piano. Tillsammans med församlingen deltar han aktivt bland annat i gatumissionen fastän det kändes jobbigt till en början. Men så upptäckte han att han inte behöver göra mycket mera än att visa upp sig för folk.

– Jag ser så annorlunda ut nu jämfört med för fyra-fem år sedan när jag befann mig på bottnen, innan Gud

reste upp mig. Mitt vittnesbörd betyder nog en hel del för andra eftersom jag inte är den enda som har, eller rättare sagt har haft, problem med drogerna. Nästan varje människa har åtminstone en bekant som har drogproblem. Jag är ett exempel på att man kan bli räddad och därför är folk intresserade av att höra min historia.

Fick bönesvar i häktet

Jukka Tolonen säger att han nog trodde på Gud som ung.

– Men Jesus förstod jag mig inte på. Jag tror jag hade en för gemene man ganska typisk tro på Gud men inte på Jesus som Guds son.

Processen som ledde till att Jukka Tolonen tog emot Jesus i fängelset för två och ett halvt år sedan började i polishäktet när han första gången förstod vad han ställt till med.

– Jag var drogpåverkad i häktet och jag var rasande. Men en polis fick mig slutligen att förstå att jag kanske hade skadat min flickvän allvarligt. Hon var ännu på sjukhuset och vi visste inte hur det skulle gå för henne, hon kunde till och med dö. Då drabbades jag av panik. Jag förstod att jag knivhuggit en helt oskyldig människa. Jag visste att Jesus var viktig för henne så jag bad till honom. Jag sa att det spelar ingen roll hur det går för mig bara hon klarar sig. Min process började när jag fick bönesvar.

I fängelset började Tolonen läsa Gospel Riders Nya testamenten som han fick av fängelsepastorn. Han besöktes av en vän, en troende nykter alkoholist, och deltog i bibelstunderna som pingstförsamlingens fängelsemissionär höll.

– Processen gick vidare och jag tog emot Jesus. Det gjorde jag slutligen på en

Musikerna Jukka Leppilampi och Jukka Tolonen möts med en broderlig omfamning på Deifestivalen i Jakobstad under Jakobs Dagar.

Psalmboken ligger på notstället då Jukka Tolonen sjunger. I bakgrunden trummar sonen Dimitri Tolonen.

av bibeltimmarna. Fängelsemissionären påpekade vikten av en församlingsgemenskap. I november 2009, dagen efter att jag kom ut ur fängelset, introducerade han mig i pingstförsamlingen i Myrbacka. För ett år sedan blev jag döpt där. Efter det flyttade jag till Siion eftersom jag bor i Helsingfors. Med fängelsemissionären håller jag fortfarande kontakt.

Psalmskivan en lovsång till Gud

Att Tolonen valde pingströrelsen var ganska naturligt. Fast skörtarpsalmerna han nu spelar är inte något man förknippar med pingströrelsen.

– Det stämmer, säger Tolonen. Men det var skörtarpsalmerna som tilltalade mig mest.

Jukka Tolonen har aldrig profilerat sig som sångare. Faktum är att han var en av de första rockmusikerna i Finland som fick göra en soloskiva utan att själv sjunga på den. Bara en gång tidigare, på en av sina rockskivor från mitten av åttiotalet, sjöng han lite på en låt, den gången på engelska.

– Jag inbillar mig inte att jag är någon sångare. Det vill jag heller inte vara, säger han. Skivan gjorde jag som ett vittnesbörd om det jag varit med om, att jag kommit till tro. Och det vittnesbördet fungerar bäst om jag sjunger själv. Skivan är min lovsång till Gud.

Artros förhindrar gitarrspelandet

Nu ska Tolonen inte längre spela gitarr på grund

av en ledbandssjukdom.

– Kroppen har förfallit i ett alltför tidigt skede. Det är svårt att säga om det en följd av drogerna eller inte. Jag tror att det är så.

Saknar du förmågan att kunna spela gitarr?

– Naturligtvis, det har varit en mycket svår bit för mig att svälja. Men jag upplever att mitt eget syndfulla liv är orsak till det. På något sätt upplever jag att Herren prövar och lär mig något med detta.

” Psalmerna blev min grej i fängelset där jag fick ge mitt liv åt Jesus.

Ber du om att få gåvan tillbaka för att kunna prisa Gud med den?

– Egentligen inte. Jag tror naturligtvis att Gud kan göra vilka underverk som helst, i min bekantskapskrets har han gjort många mirakulösa helanden. Men det är svårt att veta Guds vilja. Det en så psykologiskt känslig sak för mig att jag är rädd att bli besviken om Gud säger nej till min bön. I stället söker jag andra vägar att prisa Gud. Att sjunga psalmer är ett sätt att göra det. Men jag söker också andra vägar.

Tolonen har komponerat några nya psalmer samt musik till några bibelställen. Han planerar som bäst en ny skiva med den ny skrivna musiken och med

ortodoxa liturgiska sånger.

– Jag fick permission från fängelset när min son Dimitri gifte sig i en ortodox kyrka. Då blev jag inspirerad av den ortodoxa liturgin. Det är fin musik.

Alla behöver Jesus

Hur förhåller sig dina gamla musikerkolleger och fans till den nya Jukka?

– Generellt sett är folk glada för min skull. När jag berättar att jag gett mitt liv till Jesus kommenterar många med att det är säkert bra för dig. Underförstått att det är bra att de som inte kan kontrollera sitt liv kommer till tro. Och så är det ju. Men i själva verket behöver vi alla Jesus.

Jukka Tolonen säger att han idag lever ett eremitisk liv. Han bor ensam och det passar honom bäst.

– Jag håller på att återhämta mig från ett långt liv av drogmissbruk. Min gamla vänkrets består av missbrukare så dem kan jag inte hålla kontakt med längre. Men ibland träffar jag någon av dem och då försöker jag tala om Jesus.

Han lägger också tid på att lära känna sina barn.

– Jag har fem barn, ett som bor i Finland och fyra i som bor i Sverige, som jag egentligen inte känner. Jag har ignorerat dem under många år.

På väg ner från scenen i Jakobstad möter Tolonen en annan legendarisk Jukka, gospelmusikern Jukka Leppilampi, som är nästa man att uppträda på festivalen. Männens omfamnar varandra och växlar några förtroliga ord. Jukka Tolonen håller på att skaffa sig nya vänner.

Superstjärnor

Bilden av *Tasavallan Presidentti* var sannolikt den första av många jag vecklade ut till plansch ur tidningen Suosikki i början av sjuttioalet. Därmed vecklade jag också ut min relation till Jukka Tolonen eftersom han var stjärnan i bandet. Bilden av *”Pressa”* med Jukka Tolonen, Vesa Aaltonen, Måns Groundstroem, Frank Robson och Junnu Aaltonen är den enda som jag idag med säkerhet minns att jag hängde upp på väggen i mitt tonårsrum. På den tiden fanns det två finländska band att tala om, *”Pressa”* och *Wigwam*. Jukka Tolonen har spelat i bägge.

Om jag tänkt i de barnorna som tonåring hade jag nog haft svårt att föreställa mig att jag en dag kan kalla Jukka Tolonen min bror. Men det kan jag.

I min skivsamling har jag åtminstone fyra inspelningar med Tolonen; *Milky Way Moses* från 1974, *Montreux Boogie Live* från 1977, *High Flyin* och *Just Those Boys*, bägge från 1979. Inför Deifestivalen hade tänkt ladda upp med att lyssna igenom dem alla men jag fastnade redan i *Milky Way Moses*.

Idag är det musikaliska avståndet mellan gitarrvirtuosen och psalmsångaren Tolonen bokstavligen himmelsvitt. Det finns ändå likheter mellan den gamla och nya Tolonen. Om han alltid hade spelat musik som faller den stora musikkonsumerande massan på läppen hade han sannolikt nått kategorin världslig superstjärna. På den punkten har han alltid gått sin egen väg.

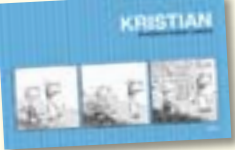
Tolonen är ändå inte bortglömd. På Deifestivalen satt jag brevid en man som kört till Jakobstad från Helsingfors bara för att höra Tolonen. Han uppträder sällan numera, sa bänkgrannen som naturligtvis kände till hans nya repertoar.

Jukka Tolonens största fan är ändå Gud. I Guds ögon är Tolonen idag en superstjärna. Det är jag också. Det har vi att tacka Jesus för. Han har ställt de dåliga val vi gjort i livet till rätta.

Johan Sandberg
”Pressafan” sedan 1970

Presentation

Serier om frikyrkligt liv

Samuel Larssons seriestrippar har länge varit bekanta för tidningen Dagens läsare. Nu finns de också tillgängliga i bokform, och ännu fler kan följa antihjälten Kristians eskapader i *Kristian* (Libris 2011). Seriestripparna tar fasta på det kristna livet, med ett humoristiskt men varmt grepp på Kristians funderingar och tillkortakommanden. Serierna har hög igenkänningspotential, även om man antagligen ska ha viss erfarenhet av de frikyrkliga sammanhangen för att allt ska träffa mitt i prick. (ER)

Andlig skam

Många känner skam över någonting i sitt liv, men trots att det pratas mycket om skuld och förlåtelse i våra kyrkor verkar skammen leva kvar. Vad handlar det om? Varför hjälper det inte att bli förlåten? Bland annat de frågorna tampas teologie professor **Paavo Kettunen** med i sin bok *Kätketty ja vaiettu – suomalaisen hengellinen häpeä* (ungefär Dold och nedtystad – den finländska andliga skammen) som utkommit på Kirjapaja.

Kettunen reder ut såväl skambegreppet i sig självt som skam i religiösa sammahang, skam över sexualiteten och över det som man uppfattar som otillräcklighet i gudskommunikationen. Hans källmaterial är över 400 brev om skam, skuld och andlighet skrivna av vanliga finländare.

Luntan är tjock och inte särskilt underhållande, men citat från breven gör texten mer lättläst och tillgänglig. Och även om Kettunen inte har skrivit någon så-slipper-du-din-skam-självhjälpsbok pekar texten på vägar ut ur träsket både vad gäller kyrkan och den enskilda individen. (ST)

Gospellegenden Andrae Crouch besökte Finland

Med musiken som uppdrag

Text & foto: Erika Rönngård

Finland hade celebret gospelbesök förra helgen, när Andrae Crouch gav tre konserter.

Andrae Crouch kallas ofta för den moderna gospelmusikens fader. I de amerikanska kristna musikkretsarna har han varit känd sedan 1960-talet, och hans låtar har framförts inte bara av honom själv, utan också av andra kända artister som **Elvis Presley** och **Paul Simon**. Sångerna har också sjungits av oräkneliga kyrko- och gospelkörerna. Crouch har samarbetat bland annat med **Michael Jackson** och **Elton John**, och arrangerat filmmusik till *Lejonkungen*.

Senaste helg besökte Crouch Finland och gav konserter i Åbo, Helsingfors och Keuruu tillsammans med finländska Higher Ground band och TriSis.

– Jag har alltid gillat att besöka Finland, det påminner mig om Island.

Gud lärde honom spela

Andrae Crouch berättar att varken hans föräldrar eller någon annan i slkten spelade piano. Han själv brukade ändå klinka på pianot utan större resultat. Men fadern, som utbildat sig till pastor, behövde någon som spelade piano under gudstjänsterna och frågade sin son om han kunde tänka sig att göra det ifall Gud lärde honom spela.

– Pappa lade sin hand på mitt huvud i kyrkan en söndag och bad för mig. Jag kände något hända, men var osäker på vad det var.

Andrae Crouch besökte Finland och berättade leende att han tycker landet påminner om Island.

Följande söndag klättrade jag upp till pianot och spelade *What a Friend We Have in Jesus*. Min mamma stirrade och såg ett mirakel utspela sig, berättar Crouch.

Två år senare skrev han sin första sång, *The Blood*

Will Never Lose Its Power, och sedan dess har han skrivit över 1700 sånger. Han berättar att han fortfarande är fascinerad av det stora i att få sjunga till Guds ära, och säger att för honom handlar det inte om att göra

karriär som musiker.

– Det är ett uppdrag som jag har, och som jag måste utföra även om jag känner mig trött ibland. Jag hade aldrig kunnat föreställa mig att det var det här jag skulle göra – när jag var

barn hade jag aldrig hört om någon som gör det jag gör i dag.

Ett namn i Hollywood

Crouch är övertygad om att Gud har bruk för alla, och att han använder oss på olika sätt. I hans fall handlar det om musiken och låtskrivandet.

– Ibland när jag sitter vid pianot och komponerar en sång får jag tillfälle att säga "Wow, tack för den" till Gud.

Andrae Crouch får, knappast för första gången, frågan om hur han behåller sin ödmjukhet trots stora framgångar och trots att hans namn finns på Hollywood Walk of Fame.

– Det där finns i andras hjärtan, inte i mitt. För mig själv är jag fortfarande bara Andrae Crouch. Men jag är tacksam för den uppmärksamhet som jag får eftersom den ger mig en möjlighet att berätta om Jesus.

Vid sidan av musikkariären arbetar Crouch som pastor i den pingstförsamling i Kalifornien som hans föräldrar grundade.

– Vi har en kör i församlingen med många snygga tjejer bland sångarna. Jag vet att en del unga killar kommer till kyrkan för att se på dem, men jag bryr mig inte om vad det är som lockar dem till kyrkan. Jag vill bara att de ska få höra budskapet och möta Jesus.

Crouch tycker att det är viktigt att uppmuntra de människor han har omkring sig och ge dem möjlighet att musicera.

– Om inte pappa gett mig möjligheten att spela i kyrkan hade jag inte varit här nu. Jag försöker ge andra samma möjlighet – jag kommer ju inte att vara här för alltid.

Inspirerande om det kristna livets balansgång

BOK Vägen är smal men livet är brett av Carl-Henric Jaktlund. Libris 2011.

Carl-Henric Jaktlund är journalist på tidningen Dagen och har en bakgrund som pingstpastor. 2009 debuterade han i bokform med *Jesus gick vidare men kyrkan står kvar*, och nu är han aktuell med en bok med mera fokus på individen. Prästens lilla kråka är ett genomgående tema i *Vägen är smal men livet är brett* – hon som slank än hit, än dit, och slutligen ner i diket.

Carl-Henric Jaktlund funderar på det kristna livet, och varför det ofta leder oss bort från den väg

Magnus Aronson

vi vill vandra och ner i ett av ytterligheternas diken. Han vill ha upp de kristna ur de skyttegravar vi i värsta fall hamnar i, och påminner om att vi alltid

behöver både och. Både nåd och sanning, både det mera "överandliga" och det mera "underandliga". I kapitlet "Inåt vs. Utåt" resonerar han kring att Jesus uppmanar oss både att komma och att gå. Vi ska, enligt Jaktlund, komma till Jesus och känna hans frid innan vi går ut i världen för att göra honom känd. Slutsatsen, inte bara för det här kapitlet utan för boken som helhet, är att Jesus innehåller en mängd olika sidor samtidigt, och att det är det vi också borde göra i stället för att stirra oss blinda på enskilda ideal.

Jaktlund har ett personligt utgångsläge, och tar ock-

så upp sina egna tillkortakommanden inom de aktuella områdena. Allra intressantast skriver han om balansgången mellan att se bortom den här världen och att ta sikte på något större – utan att för den delen glömma bort de människor som behöver vår hjälp för att överleva här och nu. Jaktlund skriver med lätt hand och fogar ofta in humoristiska liknelser. Han strör också citat omkring sig, från erkända kristna tänkare och föreläsare till lätttextförfattare, vissa mer erkänt kristna än andra.

Även om ämnesvalet är allvarligt är texten lätt att ta till sig – ibland nästan

för lätt. Jag tänker medan jag läser att den här måste jag nog läsa om, snart. Inte bara för att Jaktlunds bok är mycket intressant, utan också för att texten nästan slinker ner för snabbt. Just för att den är så lättillgänglig och inte alltid stannar kvar i minnet föreställer jag mig att den skulle må bra av att läsas och diskuteras med andra till exempel i en bokcirkel. När han är som bäst inspirerar Jaktlund nämligen både till eftertanke och diskussion.

Erika Rönngård

Kulturnytt

Ralph van Manen till Humle

Huvudartist på årets Humlefestival i helgen är den nederländska sångaren och låtskrivaren **Ralph van Manen**. I Finland är hans låt "Testify To Love" populär bland både körer och artister. van Manen har också representerat Finland i Eurovision Song Contest tillsammans med **Nina Åström**.

Ralp van Manen

Nederlänningarna spelar sist på lördagskvällen.

Festivalen avslutas på söndag med en gudstjänst som också sänds i Radio Vega senare samma dag.

Den kristna festivalen i Nykarleby arrangeras av ungdomsförbundet vid Svenska baptister i Finland och planeras av en ekumenisk arbetsgrupp. (NÖ)

Idétävling om Esse prästgård

Pedersörenejdens kyrkliga samfällighet utlyser en idé-tävling för verksamheten vid den före detta prästgården Henriksborg i Esse.

Samfälligheten beslöt tidigare att Henriksborg bevaras som sådan och att ett nytt församlingshem byggs på åstranden i Esse. Nu hoppas man genom en idé-tävling som riktar sig till allmänheten att idéerna kring den vackra prästgårdsmiljön vid Henriksborg ska få flöda fritt. Alla har en chans att skapa en framtid för den gamla prästgården och församlingsstugan.

Idétävlingen pågår under tiden 5.8-30.11.2011. (NÖ)

Bibelläsning förändrar tankemönstren

Kristna anklagas ofta för att vara konservativa och inskränkta. Men en ny amerikansk forskningsrapport pekar på att regelbundna bibelläsare bryr sig mer om ekonomisk och social rättvisa, vill konsumera mindre och är emot dödsstraff, skriver tidningen Dagen.

Bibelläsning gör människor mer medvetna om problem rörande fattigdom, miljöförstöring och medborgerliga rättigheter.

- Jag blev lite förvånad över resultatet, säger **Aaron Franzen**, forskare vid Baylor University i Texas, till Dagen.

Franzen har undersökt vilka sociala konsekvenser som bibelläsning ger. Forskningsrapporten baseras på en Gallup-undersökning som genomfördes 2007. Några slutsatser i rapporten är att personer som regelbundet läser Bibeln ofta anser att vetenskap och religion inte behöver motsäga varandra, ofta anser att social och ekonomisk rättvisa är viktigt, ofta anser att man medvetet ska försöka att inte konsumera saker i onödan, ofta är motståndare till dödsstraff och hårdare bestraffning av kriminella och ofta är motståndare till att staten ska få större befogenheter i kampen mot terrorism. Rapporten visar också att de ofta är motståndare till liberal abortlagstiftning och till homosexuella äktenskap.

Undersökningen visar också tydligt att alla påverkas av regelbunden bibelläsning, oavsett om man anser sig vara bokstavstroende eller inte.

- Vanligtvis har de bokstavstroende en tendens att läsa mest regelbundet, men ökad läsning över tid dämpar deras konservatism, konstaterar Franzen. (ST)

- Hos oss är det vanligen en läkare eller sjuk-sköterska som förrättar nöddopen. Det enda kravet är egentligen att de som döper själva ska vara kristna, säger **Hans Christer Lagnäs** som är sjukhussjälvärdare i Pedersörenejden.

Det finns sällan tid att följa några särskilda formulär men barnet döps med vatten i Faderns, Sönnens och den heliga Andens namn.

- Här i Jakobstad är det också praxis att be om

Vi frågar

Vem får utföra ett nöddop?

Herrens välsignelse men i övrigt är det väldigt fritt.

Lagnäs påminner om att dopet inte är någon namngivningsceremoni men vanligen frågas det efter ett namn också i samband med nöddop.

- Och i allmänhet har ju föräldrarna funderat på något.

Det namn som getts i samband med nöddopet kan man ändra då dopet bekräftas av en präst. Ifall barnet vid nöddopet inte fått ett namn, får det ett i samband med bekräftelsen. Namnet registreras i allmänhet då nöddopet bekräftas men barnet döps inte på nytt.

Också en vuxen person kan bli nöddöpt.

I Jakobstad förrättas nöddop vanligen innan barnet åker vidare till ett större sjukhus. (NÖ)

Äventyr

"Nu måste vi planera", brukar jag säga, och då brukar min man se ut som om jag skulle ha sagt att jag ska testamina nya tumskruvar på honom. Jag tycker om att veta när jag ska vara var, ungefär vilken tid middag och lunch serveras och vem som ska tillreda den. Han tycker att man kan ta livet som det kommer.

Den här sommaren gick både vår bil och vår båt sönder. Båtproblemen resulterade i att vi fick ta oss till Dalsbruk där båten skulle repareras. Med stor entusiasm minns vi åskvädret som gjorde att vi hade svårt att ta oss till busstationen med vårt pick och pack, hur jag hann söka skydd med barnen i tid medan min man blev stående under ett träd i väntan på att öregnet skulle ta slut, hur det aldrig tog slut och hur den vänliga damen på stationen hängde upp hans dyblöta kläder på tork då han gav upp och lämnade sitt träd.

När bilen gick sönder stod vi plötsligt strandade på en rastplats vid motorvägen till Borgå, och det var inte så lätt att få tag på en taxi eftersom vi var osäkra på om vi befann oss i Helsingfors eller Vanda. "Jag kan tyvärr inte ge dig någon adress", sa jag uppgett till damen på taxicentralen, och det krävdes ett samtal från chauffören för att han skulle hitta oss. Vi kom slutligen fram till det kalas vi skulle vara med om i Lapträsk, bara 1,5 timmar försenade.

Märkligt nog är det just det oväntade vi talar om senare. Alla gånger vi gått på grund, hur spännande och halvt glädjefyllda har de inte tett sig - efteråt. Till och med tabellen med uppkastningsstatistik i vår loggbok från den där ena södernresan då vi alla fick magsjuka läser jag nu senare med ett leende.

Tänk på det du, när vattennivån stiger i kölsvinet och det börjar gnissla och lukta bränt om bilen. Då vet du: nu börjar ett äventyr.

Sofia Torvalds

Skämt å sido

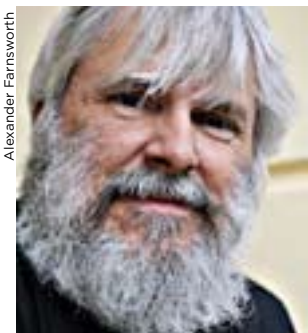

En övning i tiden

BOK Heligt år. Peter Halldorf. Libris förlag 2011.

Peter Halldorfs nya bok *Heligt år* är högaktuell i en tid av "downshifting" och diagnoser på utbrändhet. Rubriken *Heligt år* syftar på kyrkoåret som också står för ryggraden i boken. Men egentligen handlar det om tiden. Om hur vi förhåller oss till de dagar som getts oss, tidsuppfattning och inte minst förbrukning.

Halldorf, som har frikyrkliga rötter, har själv gradvis fått upptäcka det traditionella kyrkoåret

Alexander Farnsworth

genom den ekumeniska komuniteten i Bjärka-Säby i Sverige där han för tillfället bor och verkar. Han har själv fått växa in i årets

rytm och beskriver hur det som började som en förälskelse har blivit en omistlig del av livet. En del som i tiderna varit självklar för de kristna men som fallit i glömska och gått förlorad. Kyrkan har gett oss en tydlig kalender med tider av förberedelse, fasta och fest. Är det dags att återta det heliga året?

Kyrkoårets rytm påminner om att också tiden själv är helig. "Gud välsignade den sjunde dagen och gjorde den till en helig dag." Kanske handlar vilodagen inte bara om slapp samva-

ro med familjen eller en extra dag att jobba in veckans ogjorda uppgifter. Kanske är det verkligen meningen att vi ska vila i tiden. Kanske är det en del av "avtalet", inskrivet i skapelsevillkoren. Är det dags att återta den heliga dagen?

För den som längtar efter mera tid är boken en övning i sig. Typografin är vacker men texten är tät, en övning för rastlösa själar. Också för inspiration till ett rikare gudstjänstliv finns här mycket att hämta gällande mening och symbolik bakom helgerna. Som

grund för texten ligger den svenska evangelieboken men Halldorf har hittat mycket inspiration i de olika ortodoxa kyrkorna, som han skriver firar ett "liturgiskt maraton" bland annat till påsk. Intressantast är kanske ändå de avslutande texterna kring gudstjänstens natur. Halldorf kommenterar träffsäkert bland annat vårt eget förhållningssätt och språkavvädning kring gudstjänsten. Går du för att lyssna på en talare och skön musik eller går du för att fira?

Nina Österholm

Du missade väl inte ...

Gud lärde honom spela piano
sid 14

Vem får nöddöpa?

sid 15

Psalmväven

sid 10

Pensionerad polis: Sluta tiga!

sid 3

- Menar kyrkoherden att ni skulle bli arbetslös med en förkortad bibel? - Nej, jag tror ni missförstår mig. Jag sa att då kanske man står där utan Jobb.

Amanda Audas-Kass

Amanda Audas-Kass

Petrus församling ordnar sina läger på Lekholmen i Helsingfors skärgård.

Det allra bästa

Hon har tagit 70 tonåringar till sitt hjärta i sommar. Amanda Audas-Kass delar med sig av lägerlivet i Petrus församling.

Läger gör man aldrig på rutin. Varje grupp är unik och har sina egna utmaningar och fördelar. När jag kom ut till Lekholmen dagen före årets skriftskolläger fanns det två frågor som konstant snurrade i mitt huvud. 1. Hur påverkas ett läger av att det finns bara fyrtiotre konfirmander och hela tjugosju hjälpledare? 2. Hur påverkas ett läger av att tre fjärdedelar av konfirmanderna är pojkar?

Ett dygn fick vi ledare och hjälpledare för oss själva på holmen. Vi förberedde, planerade och bad för lägret. Och hoppades. Mest av allt gör man kanske det; hoppas. På att lägret ska bli bra. På att konfirmanderna ska trivas. På att vädret ska vara åtminstone okej åtminstone ibland. På att skriftskollägret ska bli det minne för livet som det i bästa och många fall blir för många tonåringar.

Hurra och hjälp!

När konfirmanderna äntligen kommer börjar man som ledare sönderanalysera allt som händer. Alla deras reaktioner och icke-reaktioner under olika programpunkter blir liksom något mycket större och säger något viktigt om hur lägret kommer att bli, hur gruppen kommer

att vara. De var relativt lugna under första måltiden och satt tysta under första infotillfället – hurra! Men sedan bytte de smågrupper utan lov och några visade prov på lite attitydproblem – hjälp! Så där är första dagen. När konfirmanderna bara är ansikten och/eller namn går all energi åt till att bilda sig en uppfattning om gruppen.

I Petrus församling kom vi för något år sedan på idén att vända upp och ner på skriftskolan och börja med läger och först sedan ha ett år av gudstjänstbesök och ungdomssamlingar. Det här var vårt första läger med konfirmander som inte suttit i kyrkobänkar och som inte alls träffat oss tidigare. Spänningen var därför ovanligt stor under den första lägerdagen. Ingen förhandsuppfattning fanns från något håll. Vi kände inte dem. De kände inte oss. På gott och ont.

Det kunde bli bättre

Ganska tidigt slutade vi analysera allt de gjorde. Redan första kvällen märkte vi nämligen att konfirmanderna var positivt inställda och vi vet av erfarenhet att det är helt avgörande för hur lägret blir. Så vi andades ut och tänkte att det blir som det

brukar; ett bra läger med konfirmander som tycker allra bäst om kvällsprogram och lekar och sketcher och som står ut med andakter och lektioner som ett outtalat tack för dessa roligare programpunkter som vi ordnar för dem. Tji fick vi.

Redan tredje dagen hade vi en kvällsandakt som tog tag i konfirmanderna på ett oväntat starkt sätt. En av hjälpledarna berättade ärligt och rakt om hur hennes liv förändrats sedan hon själv var konfirmand ett par år tidigare och hon började tro på en kärleksfull Gud som brydde sig om henne. Hennes berättelse talade till många. Efter andakten satt nästan alla konfirmander frivilligt kvar och sjöng lovsånger i kapellet tills vi var tvungna att avsluta för tandborstning och läggdags. Det kändes inte mera som om det här lägret skulle bli som det brukar; det kunde bli bättre.

Öppen för Gud

Under de därpå följande dagarna sa vi ledare ibland till varandra att det här kanske var ett av de bästa läger vi varit på. Men sedan slutade vi med det och sa som det var; det var det allra bästa. Punkt. Konfirmanderna ställde entusiastiskt upp på

våra kvällsprogram. De gjorde lektionerna levande genom att frimodigt bjuda på sina frågor, svar och åsikter. De följde reglerna (om man bortser från att en del av dem borstade tänderna orimligt länge) och bemötte varandra och oss med respekt. Och varje kvällsandakt var Gud ovanligt påtagligt nära. Många av konfirmanderna sa efter lägret att andakterna i kapellet var det allra bästa. Jag har aldrig träffat en konfirmandgrupp som varit så öppen för Gud, så villig att ta reda på vad det är att tro på Gud, räkna med honom, hoppas på honom. Och jag tror att förklaringen till att lägret blev det bästa ligger ganska precis där. De ville ha mera.

Värt det

Efter tio dagar på det här lägret har jag ganska många tankar som konstant snurrar i mitt huvud. 1. Jag skulle kunna leva med dessa sjuttio tonåringar. 2. Konfirmandarbete är kanske en av de bästa grejerna kyrkan gör. Nej, förresten – det allra bästa kyrkan gör. Punkt. Att få vara med och se hur tonåringar växer som människor, ser lite mera ödmjukt på världen och varandra och sakta men säkert börjar tro på den Gud som redan trott

på dem hur länge som helst ... Det slår allt. Det är värt korta nätter och långa matköer. Det är värt allt blod, allt svett och alla tårar som ligger bakom ett lyckat läger. Det är till och med värt att nya tonåringar får en plats i ditt hjärta som kändes otillräckligt redan för de människor som fanns där tidigare.

Och jo, förresten. 3. En nästan absurd stor andel hjälpledare hjälper verkligen upp ett läger med sin aldrig sinande energi och positiva inställning. De kan förändra ett läger. 4. Tre fjärdedelar pojkar är helt underbart om pojkarna är av den här kalibern.

Amanda Audas-Kass är prästfru i Petrus församling och jobbar på skriftskolläger med bland annat undervisning

